

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Uredbe o odlagališčih odpadkov obsega:

- Uredbo o odlagališčih odpadkov (Uradni list RS, št. 10/14 z dne 7. 2. 2014),
- Uredbo o spremembi in dopolnitvi Uredbe o odlagališčih odpadkov (Uradni list RS, št. 54/15 z dne 20. 7. 2015),
- Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o odlagališčih odpadkov (Uradni list RS, št. 36/16 z dne 20. 5. 2016),
- Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o odlagališčih odpadkov (Uradni list RS, št. 37/18 z dne 1. 6. 2018).

UREDBA

O ODLAGALIŠČIH ODPADKOV

(neuradno prečiščeno besedilo št. 3)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(namen)

(1) Ta uredba v skladu z [Direktivo Sveta 1999/31/ES](#) z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih (UL L št. 182 z dne 16. 7. 1999, str. 1), zadnjič spremenjeno z [Direktivo Sveta 2011/97/EU](#) z dne 5. decembra 2011 o spremembah [Direktive 1999/31/ES](#) v zvezi s posebnimi merili za skladiščenje kovinskega živega srebra, ki se šteje za odpadek (UL L št. 328 z dne 10. 12. 2011, str. 49), (v nadaljnjem besedilu: [Direktiva 1999/31/ES](#)), in Odločbo Sveta z dne 19. decembra 2002 o določitvi meril in postopkov za sprejemanje odpadkov na odlagališčih na podlagi [člena 16](#) in [Priloge II k Direktivi 1999/31/ES](#) (UL L št. 11 z dne 16. 1. 2003, str. 27) določa zahteve, ki jih morajo izpolnjevati odpadki, ki se odlagajo, pravila ravnanja in druge pogoje za odlaganje odpadkov ter pogoje in ukrepe v zvezi z načrtovanjem, gradnjo, odlaganjem in zapiranjem odlagališča odpadkov ter ravnanje po njegovem zaprtju z namenom, da se v celotnem obdobju trajanja odlagališča zmanjšajo škodljivi vplivi na okolje, zlasti zaradi vplivov onesnaževanja površinske vode, podzemne vode, tal in zraka, in v zvezi z globalnim onesnaženjem okolja zmanjšajo emisije toplogrednih plinov ter preprečijo tveganja za zdravje ljudi.

(2) Ta uredba določa tudi pravila ravnanja in druge pogoje za odlaganje odpadkov v podzemna skladišča in za skladiščenje kovinskega živega srebra, ki se šteje za odpadek, v skladu z [Uredbo \(ES\) št. 1102/2008](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o

prepovedi izvoza kovinskega živega srebra in nekaterih spojin in zmesi živega srebra ter varnem skladiščenju kovinskega živega srebra (UL L št. 304 z dne 14. 11. 2008, str. 75), (v nadaljnjem besedilu: [Uredba 1102/2008/ES](#)).

(3) Ta uredba določa tudi pravila ravnanja in druge pogoje za obdelavo mešanih komunalnih odpadkov pred odlaganjem na odlagališču.

(4) Za vprašanja v zvezi z odpadki, ki se odlagajo, in splošnimi pogoji odstranjevanja odpadkov, ki niso posebej urejeni s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja odpadke.

2. člen

(uporaba)

(1) Določbe te uredbe se uporabljajo za načrtovanje in obratovanje odlagališča, podzemnega skladišča in skladišča kovinskega živega srebra, ki se šteje za odpadek (v nadaljnjem besedilu: kovinsko živo srebro), ne glede na vrsto odpadkov, ki se odlagajo.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se določbe te uredbe ne uporabljajo za:

1. vnašanje blata čistilnih naprav ali greznic in mulja iz rečnih strug, jezer ali morja ter podobnih gnojil v tla ali na tla z namenom gnojenja ali izboljševanja kakovosti tal, če se vnašajo kot gnojilo v skladu s predpisom, ki ureja uporabo blata iz komunalnih čistilnih naprav v kmetijstvu, ali predpisom, ki ureja varstvo voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov;
2. uporabo inertnih odpadkov kot polnilo pri vzpostavitvi novega ali nadomestitvi prejšnjega stanja okolja, če se vnašajo v skladu s predpisom, ki ureja obremenjevanje tal z vnašanjem odpadkov, ali pri zagotavljanju stabilnosti telesa odlagališča, sanitarnih ukrepov ali drugih posegov pri gradnji ali rekonstrukciji odlagališč;
3. odlaganje blata na vodnem in priobalnem zemljišču, če je bil odvzet z njegovega vodnega ali priobalnega zemljišča in ima lastnosti odpadka, ki se po tej uredbi lahko odlaga na odlagališče za nenevarne odpadke, pri čemer se upoštevajo le anorganski parametri onesnaženosti odpadka in izlužka;
4. uporabo odpadka s številko odpadka 17 05 04 (zemlja in kamenje, ki nista navedena pod 17 05 03) iz seznama odpadkov, določenega v predpisu, ki ureja odpadke (v nadaljnjem besedilu: seznam odpadkov), ki nastane pri gradbenih delih, ali umetno pripravljenih zemljin, če se vnašajo zunaj telesa odlagališča v skladu s predpisom, ki ureja obremenjevanje tal z vnašanjem odpadkov;
5. odlaganje neonesnažene jalovine ali nenevarnih inertnih odpadkov, ki nastajajo pri raziskovanju, izkoriščanju, obogatitvi in predelavi ter skladiščenju mineralnih surovin ali pri delih v površinskih kopih, če se vnašajo v skladu s predpisi, ki urejajo rudarstvo.

(3) Če odpadki vsebujejo obstojna organska onesnaževala ali so z njimi onesnaženi, se lahko odlagajo v skladu s to uredbo, če vsebnost polikloriranih bifenilov (v nadaljnjem besedilu: PCB) v njih ne presega mejnih vrednosti koncentracije obstojnih organskih onesnaževal in so izpolnjene druge zahteve v zvezi z obstojnimi organskimi onesnaževali, ki so za odlaganje odpadkov določene z [Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta ES št. 850/2004](#) z dne 29. aprila 2004 o obstojnih organskih onesnaževalih in spremembi [Direktive 79/117/EGS](#) (UL L št. 158 z dne 30. 4. 2004, str. 7), zadnjič spremenjeno z [Uredbo Komisije \(EU\) št. 519/2012](#) z dne 19. junija 2012 o spremembi [Uredbe Evropskega](#)

3. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. aktivno odplinjanje je izsesavanje odlagališčnega plina z umetno ustvarjenim podtlakom;
2. biološko razgradljiv odpadke je kakršen koli odpadke, ki se lahko aerobno ali anaerobno razgradi, kot so biološko razgradljivi kuhinjski odpadki in odpadki z vrtov in parkov ter papir in karton;
3. center za ravnanje s komunalnimi odpadki je objekt infrastrukture lokalnega pomena v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, in je kot naprava ali več povezanih naprav namenjen za prevzem, skladiščenje in obdelavo mešanih komunalnih odpadkov ter za oddajo izločenih frakcij in ostanka mešanih komunalnih odpadkov po obdelavi v nadaljnje ravnanje v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki;
4. gradbeni odpadke je odpadke, ki nastane pri gradbenih delih zaradi gradnje, rekonstrukcije, adaptacije, obnove ali odstranitve objekta, in je razvrščen v skupino odpadkov 17 s seznama odpadkov;
5. imetnik odpadkov je imetnik odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odpadke;
6. inertni odpadke je odpadke, ki se fizikalno, kemično ali biološko bistveno ne spreminja, ne razpade, ne zgori ali kako drugače kemično ali fizikalno ne reagira, se biološko ne razgradi in ne vpliva škodljivo na druge snovi ob stiku z njimi tako, da bi to lahko povzročilo onesnaženje okolja ali škodovalo zdravju; skupno izluževanje, vsebnost onesnaževal v inertnem odpadku in ekotoksičnost izcedne vode so zanemarljivi ter zlasti ne ogrožajo kakovosti površinske ali podzemne vode;
7. istovrstni odpadke je odpadke, ki nastaja v enakih ali podobnih procesih brez bistvenih razlik glede načina nastajanja in njegove sestave, tako da se fizikalne, kemične ali biokemične lastnosti odpadka, pomembne za njegovo odstranjevanje, med seboj bistveno ne razlikujejo, in je razvrščen v isto skupino na seznamu odpadkov;
8. izcedne vode so tekočine, ki se izcejajo iz odloženih odpadkov in se odvajajo ali zadržujejo znotraj telesa odlagališča;
9. izlužek je raztopina, pridobljena z laboratorijskim preizkusom izluževanja odpadka;
10. nenevarni odpadke je nenevarni odpadke v skladu s predpisom, ki ureja odpadke;
11. obdelava mešanih komunalnih odpadkov je njihova mehansko-biološka obdelava, s katero se zagotovijo izločanje odpadkov, primernih za recikliranje, in aerobna ali anaerobna obdelava mešanih komunalnih odpadkov (ali kombinacija obeh) in predhodno ali poznejše izločanje odpadkov, primernih za energetsko predelavo ali predelavo v trdno gorivo. Za obdelavo mešanih komunalnih odpadkov se ne šteje izločanje ločenih frakcij z ločenim zbiranjem komunalnih odpadkov;
12. obdelava odpadkov je vsak fizikalni, termični, kemični ali biološki postopek pri postopkih predelave oziroma odstranjevanja odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odpadke,

vkjučno s sortiranjem odpadkov, s katerim se spremenijo lastnosti odpadkov, zato da se zmanjšajo njihova prostornina, nevarne lastnosti ali vsebnost biološko razgradljivih snovi, da se laže ravna z njimi ali povečajo možnosti za njihovo predelavo;

13. območje odlagališča je območje, ki je določeno s prostorskim aktom, kjer je dovoljena gradnja telesa odlagališča in drugih objektov in naprav, potrebnih za obratovanje odlagališča;
14. obstoječe odlagališče je odlagališče, ki je bilo zgrajeno ali je obratovalo na dan uveljavitve Pravilnika o odlaganju odpadkov (Uradni list RS, št. 5/00, 41/04, in 43/04), to je 5. februarja 2000, ali odlagališče, za katero je bilo pred uveljavitvijo pravilnika iz te točke pridobljeno pravnomočno gradbeno dovoljenje;
15. odlagališče je naprava za odstranjevanje odpadkov z odlaganjem odpadkov na ali v tla (podzemno), vključno z internim odlagališčem, kjer povzročitelj odpadkov odlaga svoje odpadke na kraju njihovega nastanka, in skladiščem, ki se stalno, to je več kot eno leto, uporablja za začasno skladiščenje odpadkov. Za odlagališče se ne šteje:
 - naprava, kjer se odpadki raztovarjajo zato, da se omogoči njihova priprava za nadaljnji prevoz v predelavo, obdelavo ali odstranjevanje v drugi napravi,
 - skladišče odpadkov, v katerem se odpadki skladiščijo največ tri leta pred predelavo ali obdelavo, ali
 - skladišče odpadkov, v katerem se odpadki skladiščijo največ eno leto pred odstranjevanjem;
16. odlagališčni plin je kateri koli plin, ki nastaja zaradi odloženih odpadkov;
17. odlagališčno dno je poravnana površina podlage, na kateri je zgrajeno telo odlagališča;
18. odplinjevalni sistemi so odplinjevalni kamini, rezervoarji in napeljave ter regulacijski objekti in drugi objekti za zajemanje odlagališčnega plina in nadzorovano ravnanje z njim oziroma njegovo neposredno sežiganje;
19. podzemno skladišče je trajno skladišče odpadkov v globokem podzemnem prostoru, kot je rudnik soli ali kalija;
20. pošiljka odpadkov je količina istovrstnih odpadkov, ki jih upravljavec odlagališča prevzame v enem dnevu v okviru ene spremne dokumentacije o prevzetih odpadkih;
21. redko poseljeno oddaljeno območje je območje:
 - na katerem stalno prebiva manj kakor 500 prebivalcev na občino ali naselje,
 - na katerem gostota prebivalstva ne presega 5 prebivalcev na km² površine in
 - ki je več kakor 50 km oddaljeno od najbližjega naselja z več kakor 250 prebivalci na km² površine ali ima do takih naselij večji del leta otežen dostop po cesti zaradi slabih meteoroloških razmer;
22. rekonstrukcija odlagališča so gradbeni posegi na odlagališču v skladu s predpisom, ki ureja graditev objektov, s katerimi se ne povečuje zmogljivost odlagališča ali spreminja vrsta odlagališča iz 4. člena te uredbe;
23. reprezentativni vzorec odpadkov je vzorec, vzet iz celotne količine odpadkov, katerega lastnosti, ki so predmet kemične analize, kažejo povprečno sestavo teh odpadkov;

24. skladišče kovinskega živega srebra je zaprt sistem za skladiščenje kovinskega živega srebra v skladu z [Uredbo 1102/2008/ES](#), in sicer:
- rudnik soli, prilagojen za odstranjevanje kovinskega živega srebra, ali globoka podzemna formacija iz trdnih kamnin, v katerih se kovinsko živo srebro začasno skladišči dlje kakor eno leto ali trajno skladišči,
 - nadzemno odlagališče, v katerem se kovinsko živo srebro začasno skladišči dlje kakor eno leto;
25. tekoči odpadek je kateri koli odpadek v tekočem agregatnem stanju. Blato in mulj se ne štejeta za tekoči odpadek. Tekoči odpadek so tudi industrijske odpadne vode, ki se zbirajo in oddajajo, ne da bi se pred oddajo izvajal obratovalni monitoring v skladu s predpisi, ki urejajo emisijo snovi in toplote v vode;
26. telo odlagališča je del območja odlagališča, ki obsega celoto vseh odloženih odpadkov in sistem tesnjenja odlagališča, sistem odplinjanja odlagališča in druge objekte ter obrobne in oporne nasipe ter druge tehnične konstrukcije za zagotavljanje stabilnosti telesa odlagališča. Telo odlagališča ima eno ali več odlagalnih polj;
27. tesnjenje odlagališča je tehnični sistem objektov in ukrepov za preprečevanje emisije snovi v tla, ki ga sestavljajo tesnjenje površine odlagališčnega telesa, tesnjenje odlagališčnega dna in sistem odvajanja izcednih in padavinskih odpadnih vod, in sicer ločimo:
- a) kombinirano tesnjenje odlagališča, ki je sestavljeno iz različnih tesnilnih materialov z medsebojno dopolnjujočimi se lastnostmi;
 - b) mineralno tesnjenje kot umetno narejeno tesnjenje, ki ga sestavljajo eno- ali večplastno zgoščeni sloji iz mineralnih zemljin in potrebnih dodatkov;
28. upravljavec odlagališča je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki je odgovoren za odlagališče, podzemno skladišče ali skladišče kovinskega živega srebra in ga upravlja med njegovo gradnjo, odlaganjem odpadkov na odlagališču, izvedbo zapiralnih del na odlagališču in po njegovem zaprtju;
29. vlagatelj je oseba, ki vloži vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje odlagališča, podzemnega skladišča ali skladišča kovinskega živega srebra pod pogoji iz te uredbe, in
30. vodoprepustnost je lastnost materiala, ki opisuje pretakanje tekočine skozi porozni medij pri določenem hidravličnem gradientu, ki tekočino poganja, in se izračuna kot koeficient hidravlične prevodnosti k , izražen v m/s.

4. člen

(vrste odlagališč in obratovanje odlagališč)

(1) Vrste odlagališč so:

1. odlagališče za nevarne odpadke,
2. odlagališče za nenevarne odpadke in
3. odlagališče za inertne odpadke.

(2) Za odlagališče za nenevarne odpadke se šteje tudi odlagališče za komunalne odpadke, ki je objekt infrastrukture lokalnega pomena v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, in je namenjeno za odlaganje ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov (v nadaljnjem besedilu: odlagališče za komunalne odpadke).

(3) Za obdobje obratovanja odlagališča se šteje čas gradnje odlagališča, odlaganja odpadkov, zapiranja odlagališča in čas po njegovem zaprtju.

(4) Odlagališče preneha obratovati, ko ministrstvo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, izda odločbo o prenehanju okoljevarstvenega dovoljenja iz 53. člena te uredbe.

II. ZAHTEVE ZA ODPADKE, KI SE ODLAGAJO, IN PRAVILA RAVNANJA TER DRUGI POGOJI ZA ODLAGANJE ODPADKOV

5. člen

(obdelava in odlaganje odpadkov)

(1) Odpadke je dovoljeno odlagati samo na odlagališčih.

(2) Odlagati je dovoljeno samo obdelane odpadke.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek je brez predhodne obdelave dovoljeno odlagati inertne odpadke, kadar njihova obdelava tehnično ni izvedljiva, ali druge odpadke, če njihova obdelava, s katero se zmanjšajo količina ali nevarnosti za človekovo zdravje ali okolje, ne prispeva k namenu iz prvega odstavka 1. člena te uredbe.

6. člen

(obdelava mešanih komunalnih odpadkov)

(1) Obdelava mešanih komunalnih odpadkov pred odlaganjem na odlagališču je obvezna občinska gospodarska javna služba obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Mešani komunalni odpadki morajo biti obdelani v centru za ravnanje s komunalnimi odpadki v skladu s to uredbo. Center za ravnanje s komunalnimi odpadki mora biti urejen v skladu s prilogo 1, ki je sestavni del te uredbe.

(3) V centru iz prejšnjega odstavka se mešani komunalni odpadki obdelujejo po postopkih z oznakama D8 in D9 iz predpisa, ki ureja odpadke.

(4) Po obdelavi mešanih komunalnih odpadkov lahko nastajajo odpadki po prednostnem vrstnem redu, ki je določen v 2. točki priloge 1 te uredbe. Ostanek mešanih komunalnih odpadkov po obdelavi v skladu s prejšnjim odstavkom se označi s številko odpadka 20 03 01 s seznama odpadkov.

(5) Upravljavec centra za ravnanje s komunalnimi odpadki mora imeti okoljevarstveno dovoljenje v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(6) Upravljavec iz prejšnjega odstavka mora:

1. redno sprejemati mešane komunalne odpadke in jih skladiščiti do njihove obdelave,
2. obdelati mešane komunalne odpadke,
3. redno oddajati izločene nenevarne frakcije, primerne za recikliranje, v nadaljnjo obdelavo v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki,
4. za izločene nevarne frakcije zagotoviti tako ravnanje, kot je za posamezno nevarno frakcijo določeno v predpisih, ki urejajo ravnanje z odpadki,
5. redno oddajati izločene gorljive frakcije, primerne za energetsko predelavo, v sežig ali sosežig v skladu s predpisi, ki urejajo sežiganje odpadkov,
6. ostanek mešanih komunalnih odpadkov po obdelavi redno oddajati upravljavcu odlagališča za komunalne odpadke in
7. pred oddajo odpadkov iz prejšnje točke zagotoviti oceno odpadkov v skladu z 12. členom te uredbe.

(7) Dokazilo o sprejemu odpadkov iz 1. točke prejšnjega odstavka in oddaji odpadkov iz 3. do 6. točke prejšnjega odstavka je veljavni evidenčni list v skladu s predpisom, ki ureja odpadke.

7. člen

(zahteve za odpadke, ki se odlagajo)

(1) Na odlagališče za nevarne odpadke je dovoljeno odlagati:

- nevarne odpadke, ki izpolnjujejo zahteve za nevarne odpadke, določene v prilogi 2, ki je sestavni del te uredbe,
- inertne odpadke, ki izpolnjujejo zahteve za inertne odpadke iz priloge 2 te uredbe, in
- nenevarne odpadke, katerih vsebnost biološko razgradljivih snovi ni večja od pet odstotkov mase odpadkov.

(2) Prejšnji odstavek se ne uporablja za skladišče kovinskega živega srebra, ki je nadzemno odlagališče.

(3) Na odlagališče za nevarne odpadke je prepovedano odlagati komunalne odpadke.

(4) Na odlagališče za nenevarne odpadke je dovoljeno odlagati:

- nenevarne odpadke, ki izpolnjujejo zahteve za nenevarne odpadke iz priloge 2 te uredbe,
- nenevarne odpadke z visoko vsebnostjo biološko razgradljivih snovi, ki nastajajo kot ostanki predelave po postopku R3 iz predpisa, ki ureja odpadke (v nadaljnjem besedilu: nenevarni odpadki z visoko vsebnostjo biološko razgradljivih snovi), z lastnostmi parametrov iz 5. točke priloge 2 te uredbe,
- stabilne in nereaktivne nevarne odpadke, ki izpolnjujejo zahteve za nenevarne odpadke iz priloge 2 te uredbe, na odlagalnih poljih, kjer ni komunalnih odpadkov ali nenevarnih odpadkov z vsebnostjo biološko razgradljivih snovi, večjo od pet odstotkov mase odpadkov, in

- odpadke, ki vsebujejo trdno vezani azbest, če izpolnjujejo zahteve iz priloge 2 te uredbe.

(5) Na odlagališče za komunalne odpadke je poleg odpadkov iz prejšnjega odstavka dovoljeno odlagati:

- komunalne odpadke, ki izpolnjujejo zahteve za komunalne odpadke iz priloge 2 te uredbe, in
- mešane komunalne odpadke z lastnostmi iz prvega odstavka 9. člena te uredbe.

(6) Na odlagališče za inertne odpadke je dovoljeno odlagati:

- inertne odpadke, ki izpolnjujejo zahteve za inertne odpadke iz priloge 2 te uredbe, in
- odpadke, določene v prilogi 3, ki je sestavni del te uredbe.

8. člen

(izjeme)

(1) Ne glede na prvi, četrti, peti in šesti odstavek prejšnjega člena ministrstvo, pristojno za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), upravljavcu odlagališča dovoli odlaganje odpadkov, pri katerih vrednosti parametrov onesnaženosti odpadkov ali parametrov njihovega izlužka za največ trikrat presegajo vrednosti parametrov iz priloge 2 te uredbe, razen za:

- raztopljeni organski ogljik (v nadaljnjem besedilu: DOC), če gre za inertne odpadke, nenevarne odpadke, stabilne in nereaktivne nevarne odpadke, ki se lahko odlagajo na odlagališču za nenevarne odpadke ali odlagališču za nevarne odpadke,
- lahko hlapne aromatske ogljikovodike (v nadaljnjem besedilu: BTEX), PCB in mineralna olja v odpadkih, če gre za inertne odpadke,
- celotni organski ogljik (v nadaljnjem besedilu: TOC) in pH v odpadkih, če gre za stabilne in nereaktivne nevarne odpadke, ki se lahko odlagajo na odlagališču za nenevarne odpadke,
- vse parametre, če gre za nenevarne odpadke z visoko vsebnostjo biološko razgradljivih snovi z lastnostmi parametrov iz 5. točke priloge 2 te uredbe, ali
- žarilno izgubo ali TOC, če gre za nevarne odpadke.

(2) Ne glede na prvi in šesti odstavek prejšnjega člena ministrstvo upravljavcu odlagališča dovoli odlaganje odpadkov, pri katerih TOC za največ dvakrat presega vrednost iz priloge 2 te uredbe, če gre za inertne odpadke.

(3) Ministrstvo dovoli odlaganje odpadkov iz prvega in drugega odstavka tega člena za vnaprej določeno število pošilk odpadkov, ki se bodo odložile na odlagališču v obdobju, krajšem od 12 mesecev, če iz ocene emisij v okolje, ki jo upravljavec odlagališča priloži vlogi za okoljevarstveno dovoljenje iz 39. člena te uredbe (v nadaljnjem besedilu: okoljevarstveno dovoljenje) ali spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, izhaja, da zaradi preseganja vrednosti parametrov iz priloge 2 te uredbe ne bo dodatnih škodljivih vplivov na okolje.

(4) O izdaji dovoljenja v skladu s prejšnjim odstavkom ministrstvo obvesti Evropsko komisijo (v nadaljnjem besedilu: Komisija).

9. člen

(odlaganje komunalnih odpadkov in količina odloženih biološko razgradljivih odpadkov)

(1) Na odlagališču za komunalne odpadke je dovoljeno odlaganje mešanih komunalnih odpadkov, ki so obdelani v skladu s 6. členom te uredbe in njihova kurilna vrednost ne presega 6.000 kJ/kg suhe snovi, vsebnost TOC ne presega 18 odstotkov mase suhih obdelanih komunalnih odpadkov in sposobnost sprejemanja kisika, izražena v AT4, ne presega mejne vrednosti 10 mg O₂/g suhe snovi biološko razgradljivih odpadkov.

(2) Upravljavec odlagališča lahko na odlagališču iz prejšnjega odstavka v posameznem koledarskem letu odloži le tako obdelane komunalne odpadke, da je delež biološko razgradljivih odpadkov v njih največ enak deležu, ki mu ga v okoljevarstvenem dovoljenju določi ministrstvo.

(3) Ministrstvo določi delež biološko razgradljivih odpadkov iz prejšnjega odstavka tako, da upošteva:

- celotno količino biološko razgradljivih odpadkov, ki se v posameznem koledarskem letu lahko odložijo na vseh odlagališčih na ozemlju Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: RS) in je določena v prilogi 4, ki je sestavni del te uredbe,
- usmeritve za zmanjševanje odlaganja biološko razgradljivih komunalnih odpadkov iz programa ravnanja s komunalnimi odpadki, ki se nanašajo na pripravo za ponovno uporabo, recikliranje, kompostiranje in snovno ali energetsko predelavo biološko razgradljivih komunalnih odpadkov ter proizvodnjo bioplina iz teh odpadkov, in
- določitev števila odlagališč za komunalne odpadke v Republike Slovenije, na katerih je dovoljeno odlagati obdelane mešane komunalne odpadke.

(4) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju določi za posamezno koledarsko leto tak delež biološko razgradljivih odpadkov v odloženih komunalnih odpadkih, da je vsota deležev teh odpadkov, določenih v okoljevarstvenih dovoljenjih vseh upravljavcev odlagališč za komunalne odpadke za to koledarsko leto, največ enaka deležu, ki je določen za celotno letno količino odloženih komunalnih odpadkov v prilogi 4 te uredbe.

(5) Ministrstvo za posamezno odlagališče za komunalne odpadke določi delež biološko razgradljivih odpadkov v odloženih komunalnih odpadkih kot največjo količino biološko razgradljivih komunalnih odpadkov na prebivalca, ki se izračuna kot količnik med letno količino odloženih komunalnih odpadkov iz priloge 4 te uredbe in številom prebivalcev Republike Slovenije v letu izdaje okoljevarstvenega dovoljenja.

10. člen

(prepoved odlaganja odpadkov)

(1) Na odlagališču je prepovedano odlagati:

1. odpadke, ki ne izpolnjujejo zahtev iz 7. člena te uredbe;
2. tekoče odpadke, razen:
 - kovinskega živega srebra, če gre za skladišče kovinskega živega srebra,

- koncentratov iz čistilne naprave za izcedno vodo in drugo odpadno vodo, ki nastaja na območju odlagališča, in
 - izcedne vode, če se v zaprtem krožnem toku vrača na tesnjeni del odlagališča in je na podlagi celovite vodne bilance dokazano, da se dolgoročno telo odlagališča ne more zasiti z vodo; omogočeno mora biti odvajanje izcedne vode iz telesa odlagališča in zagotovljeno neovirano odvajanje odlagaliških plinov;
3. mešane komunalne odpadke, razen če je njihovo odlaganje na odlagališču za komunalne odpadke dovolilo ministrstvo v skladu s prejšnjim členom;
 4. odpadke, ki so glede na pogoje odlaganja na odlagališču eksplozivni, jedki, oksidativni ali vnetljivi v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, ali pospešujejo gorenje;
 5. posode, napolnjene s plini pod tlakom;
 6. snovi, ki burno reagirajo v stiku z vodo;
 7. toplotno neobdelane odpadke, ki nastajajo pri opravljanju zdravstvene ali veterinarske dejavnosti, in neobdelane ali obdelane odpadke, ki se razvrščajo med stranske živalske proizvode I., II. in III. kategorije v skladu z [Uredbo \(ES\) št. 1069/2009](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter razveljavitvi [Uredbe \(ES\) št. 1774/2002](#) (Uredba o živalskih stranskih proizvodih) (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, str. 1), zadnjič spremenjeno z [Uredbo Sveta \(EU\) št. 1385/2013](#) z dne 17. decembra 2013 o spremembi [uredb Sveta \(ES\) št. 850/98](#) in [\(ES\) št. 1224/2009](#) ter [uredb \(ES\) št. 1069/2009](#), [\(EU\) št. 1379/2013](#) in [\(EU\) št. 1380/2013](#) Evropskega parlamenta in Sveta, zaradi spremembe položaja Mayotta v razmerju do Evropske unije (UL L št. 354 z dne 28. 12. 2013, str. 86), (v nadaljnjem besedilu: [Uredba 1069/2009/ES](#)), ne glede na stopnjo obdelave ter druge odpadke, ki nastajajo pri veterinarski ali drugi dejavnosti, če imajo nevarno lastnost infektivnega odpadka v skladu s predpisom, ki ureja odpadke;
 8. laboratorijske odpadke in druge kemične snovi, ki nastajajo v raziskovalni in razvojni dejavnosti ali izobraževalnih dejavnostih, ki niso identificirani ali so novi in katerih učinki na človeka ali okolje niso znani;
 9. cele ali razrezane izrabljene avtomobilске gume, razen če se uporabijo kot gradbeni material na odlagališču in razen gum z zunanjim premerom, večjim od 1.400 mm, ali kolesarskih gum;
 10. muljaste, pastozne ali drobnozrnate odpadke, če glede na pogoje odlaganja na odlagališču lahko škodijo delovanju sistema odvajanja izcednih in odpadnih vod ali stabilnosti telesa odlagališča;
 11. odpadne industrijske in avtomobilске baterije in akumulatorje, razen ostankov baterij in akumulatorjev po obdelavi ali recikliranju, če izpolnjujejo pogoje za odlaganje nenevarnih odpadkov;
 12. izrabljena motorna vozila in njihove nepredelane sestavne dele, ki nastanejo pri njihovi razgradnji;
 13. odpadno električno in elektronsko opremo, razen ostankov predelave, če izpolnjujejo pogoje za odlaganje nenevarnih odpadkov;
 14. ločene frakcije komunalnih odpadkov, razen ostankov njihove predelave, če izpolnjujejo pogoje za odlaganje nenevarnih odpadkov.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek ministrstvo dovoli odlaganje posameznih pošilk stranskih živalskih proizvodov I., II. ali III. kategorije, če so v zvezi z njihovim nastankom, predelavo in drugimi pogoji izpolnjene zahteve za odstranjevanje z odlaganjem iz [Uredbe 1069/2009/ES](#) in gre za:

- toplotno obdelane stranske živalske proizvode I. kategorije, razen trupel živali, za katere se sumi oziroma je potrjen sum, da gre za transmisivno spongiformno encefalopatijo, in živali, ki so bile pokončane zaradi njenega izkoreninjenja,
- kuhinjske odpadke iz mednarodnih transportov ne glede na to, da niso toplotno obdelani,
- vse toplotno obdelane stranske živalske proizvode II. kategorije,
- vse stranske živalske proizvode III. kategorije, ki so obdelani v skladu z zahtevami [Uredbe 1069/2009/ES](#).

11. člen

(prepoved mešanja odpadkov)

Prepovedano je redčenje ali mešanje odpadkov z drugimi snovmi ali odpadki zaradi izpolnjevanja zahtev za odlaganje odpadkov na odlagališčih.

12. člen

(ocena odpadkov)

(1) Odlaganje odpadkov na odlagališču je dovoljeno le, če je izdelana ocena njihovih za odlaganje pomembnih lastnosti v skladu s predpisom, ki ureja izdelovanje ocene odpadkov (v nadaljnjem besedilu: ocena odpadkov).

(2) Ocena odpadkov je del obratovalnega monitoringa v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(3) Ocena odpadkov mora biti izdelana na podlagi rezultatov kemične analize odpadka, ki ne smejo biti starejši od treh let.

(4) Izdelavo ocene odpadkov mora zagotoviti imetnik odpadkov, ki odda odpadek v odlaganje. Izdelavo ocene odpadkov za mešane komunalne odpadke mora zagotoviti upravljavec centra za ravnanje s komunalnimi odpadki, ki odda ostanek obdelanih mešanih komunalnih odpadkov v odlaganje.

(5) Oceno odpadkov, vključno z vzorčenjem odpadkov, lahko izdela samo oseba, ki ima pooblastilo za izvajanje obratovalnega monitoringa v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(6) Upravljavec odlagališča mora zagotoviti, da se ocene odpadkov hranijo v elektronski obliki do zaprtja odlagališča, tako da so sestavni del strokovnih podlag za načrtovanje zaprtja odlagališča in ukrepov za preprečevanje škodljivih vplivov na okolje po njegovem zaprtju.

13. člen

(veljavnost ocene odpadkov)

(1) Ocena odpadkov ob odložitvi odpadkov ne sme biti starejša od 12 mesecev.

(2) Če imetnik odpadkov na isto odlagališče več kot 12 mesecev redno oddaja pošiljke istovrstnih odpadkov, mora biti ocena odpadkov zanje izdelana pred odložitvijo prve oddane pošiljke, za naslednje pošiljke istovrstnih odpadkov pa ne glede na prejšnji odstavek najmanj enkrat vsakih 24 mesecev.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena mora upravljavec centra iz četrtega odstavka prejšnjega člena za mešane komunalne odpadke zagotoviti izdelavo ocene odpadkov na vsakih 2.000 ton mešanih komunalnih odpadkov, prevzetih v obdelavo, ali vsakih šest mesecev, če je teh odpadkov v tem obdobju manj kot 2.000 ton, ali enkrat na mesec, če je mešanih komunalnih odpadkov v tem obdobju 2.000 ton ali več.

(4) Določbe drugega odstavka tega člena se uporabljajo tudi za istovrstne odpadke, ki nastajajo pri istem povzročitelju odpadkov na različnih krajih, njihov nastanek pa povzroča enak proces pri enakih vhodnih materialih.

(5) Določbe drugega in četrtega odstavka tega člena se ne uporabljajo za kovinsko živo srebro.

14. člen

(odpadki, za katere ni potrebna ocena odpadkov)

(1) Ne glede na prvi odstavek 12. člena te uredbe ocene odpadkov ni treba izdelati za:

1. odpadke istega imetnika, če njihova celotna odložena količina v obdobju zaporednih štirih mesecev ne presega 200 kg ter je na podlagi razpoložljivih podatkov o odpadkih in njihovega vizualnega pregleda mogoče izključiti njihovo onesnaženost z nevarnimi snovmi,
2. odpadke istega imetnika, če njihova celotna odložena količina v enem letu ne presega 15 ton in imetnik pred začetkom dostavljanja odpadkov pisno potrdi, da ta količina v dovoljenem obdobju ne bo prekoračena, da odpadki niso onesnaženi z nevarnimi snovmi in je delež biološko razgradljivih odpadkov v njih manjši od pet odstotkov, pri čemer so vrsta, izvor in kraj nastanka vsake pošiljke v celoti znani,
3. komunalna odpadka, ki se razvrščata v številki odpadka 20 02 02 in 20 03 03 s seznama odpadkov,
4. odpadke, ki nastajajo pri raziskovanju, izkoriščanju, obdelavi ali skladiščenju mineralnih surovin ali kot posledica obratovanja kamnolomov, če so odloženi na kraju nastanka, in
5. gradbene odpadke, ki vsebujejo azbest, in trdno vezane azbestne odpadke.

(2) Za odpadke iz 1. do 4. točke prejšnjega odstavka mora njihov imetnik, ki oddaja te odpadke v odlaganje, upravljavcu odlagališča predložiti izjavo, iz katere je razvidno, da odpadki niso onesnaženi z nevarnimi snovmi in nimajo nevarnih lastnosti.

(3) Upravljavec odlagališča mora zagotoviti, da masa odpadkov iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena ne preseže 0,5 odstotka mase vseh na odlagališču odloženih odpadkov.

(4) Določbe tega člena se ne uporabljajo za kovinsko živo srebro.

15. člen

(odpadki, za katere ni potrebna kemična analiza)

(1) Ne glede na tretji odstavek 12. člena te uredbe pri oceni odpadkov ni treba izdelati kemične analize odpadkov, če gre za odpadke:

- iz priloge 3 te uredbe,
- ki nastanejo pri zemeljskem izkopu, če niso onesnaženi z nevarnimi snovmi ali pomešani z nevarnimi odpadki in v katerih je manj kakor pet odstotkov mase drugih nenevarnih odpadkov, celotna prostornina istega povzročitelja odpadkov pa ne presega 500 m³,
- pri katerih odvzem reprezentativnega vzorca ni mogoč, pri čemer je treba utemeljiti upravičenost odlaganja odpadkov na posamezno vrsto odlagališča na podlagi podatkov o lastnostih snovi, ki so v odpadkih.

(2) Če prostornina odpadkov, ki nastanejo pri zemeljskem izkopu iz druge alineje prejšnjega odstavka, presega 500 m³, je treba izdelati kemično analizo teh odpadkov na podlagi vzorčenja na vsakih 1.000 m³ odloženih odpadkov.

16. člen

(preverjanje odpadkov)

(1) Upravljavec odlagališča mora pred odložitvijo odpadkov v telo odlagališča zagotoviti preverjanje vseh dostavljenih odpadkov, ki vključuje pregled s to uredbo predpisane dokumentacije, ki spremlja pošiljko dostavljenih odpadkov, in ugotavljanje istovetnosti odpadkov glede na vrsto, količino in njihove lastnosti, navedene v tej dokumentaciji.

(2) Postopki preverjanja dostavljenih odpadkov se morajo izvajati po shemi postopkov iz priloge 5, ki je sestavni del te uredbe.

(3) Istovetnost odpadkov se ugotavlja s tehtanjem in vizualnim pregledom odpadkov ter kontrolno kemično analizo reprezentativnih vzorcev odpadkov.

(4) Ministrstvo lahko upravljavcu odlagališča, ki je hkrati edini povzročitelj odpadkov, ki se na tem odlagališču odlagajo, v okoljevarstvenem dovoljenju dovoli poenostavitev preverjanja iz prvega odstavka tega člena, če se posamezni postopki preverjanja izvajajo na kraju nastajanja odpadkov.

17. člen

(pregled dokumentacije)

(1) Upravljavec odlagališča mora pri pregledu dokumentacije iz prvega odstavka prejšnjega člena preveriti njeno popolnost in veljavnost ter skladnost z zahtevami te uredbe, posebej pa mora preveriti oceno odpadkov iz 12. člena te uredbe.

(2) Če v oceni odpadkov iz prejšnjega odstavka ni rezultatov kemične analize odpadkov, mora upravljavec odlagališča preveriti tudi, ali gre za odpadke iz 15. člena te uredbe.

(3) Če imetnik odpadkov oddaja nevarne odpadke, mora dokumentacija iz prvega odstavka tega člena vsebovati tudi evidenčni list iz predpisa, ki ureja odpadke, ali listine o čezmejnem pošiljanju odpadkov, če gre za vnos odpadkov iz drugih držav članic Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) ali uvoz odpadkov iz tretjih držav.

18. člen

(tehtanje in vizualni pregled)

(1) Upravljavec odlagališča mora tehtanje odpadkov zagotoviti ob prevzemu odpadkov, vizualni pregled istovetnosti odpadkov pa ob prevzemu odpadkov in pred dokončnim vnosom na odlagališče, tako da jih je še mogoče odstraniti iz telesa odlagališča, če niso primerni za odlaganje.

(2) Posebej natančen vizualni pregled istovetnosti odpadkov in njihove onesnaženosti mora biti opravljen pri istovrstnih odpadkih iz drugega odstavka 13. člena te uredbe in istovrstnih odpadkih, za katere v skladu s prvim odstavkom 14. člena te uredbe ni potrebna ocena odpadkov.

(3) Za odpadke iz 1. in 2. točke prvega odstavka 14. člena te uredbe mora upravljavec odlagališča zagotoviti tudi vodenje evidence o celotni količini prejetih odpadkov v obdobju, ko je dovoljeno njihovo odlaganje brez ocene odpadkov.

(4) Upravljavec odlagališča mora o količinah in vrstah odpadkov, ki jih je prevzel v odlaganje brez ocene odpadkov, ter o izvoru njihovega nastanka, poročati v poročilu iz 50. člena te uredbe.

19. člen

(potrditev ali zavrnitev prevzema odpadkov)

(1) Če upravljavec odlagališča odpadke prevzame v odlaganje, mora potrditi evidenčni list v skladu s predpisom, ki ureja odpadke.

(2) Upravljavec odlagališča zavrne prevzem odpadkov v odlaganje in ne potrdi evidenčnega lista, če:

1. odložitev odpadkov na odlagališču ni dovoljena,
2. iz ocene odpadkov izhaja, da odpadke ne ustreza zahtevam za odlaganje na odlagališču,
3. predpisana ocena odpadkov ni izdelana, pa ne gre za odpadke iz 14. člena te uredbe,
4. bi medsebojni vplivi z že odloženimi odpadki na odlagališču povečali možnosti obremenjevanja okolja,
5. je ocena odpadkov nepopolna ali nezadostna in rezultati niso dovolj jasni,
6. je oceni odpadkov potekel predpisani rok veljavnosti,
7. dvomi o istovetnosti odpadkov ali o vsebnosti nevarnih snovi v njih ali

8. geotehnične lastnosti odpadkov in pogoji njihovega odlaganja ne zagotavljajo potrebne stabilnosti telesa odlagališča.

(3) Če upravljavec odlagališča zavrne prevzem odpadkov v odlaganje zaradi razloga iz 5., 6., 7. ali 8. točke prejšnjega odstavka, lahko imetniku odpadkov dovoli njihovo skladiščenje na območju odlagališča za največ štiri mesece, da se dopolni ali ponovno izdelava ocena odpadkov.

(4) Začetek skladiščenja iz prejšnjega odstavka mora biti vpisan v obratovalni dnevnik iz 49. člena te uredbe.

20. člen

(obveščanje pristojnega inšpektorata)

(1) Če upravljavec odlagališča ugotovi, da dostavljeni odpadki ne ustrezajo podatkom v predloženi oceni odpadkov, ali v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena zavrne prevzem odpadkov ali jih imetnik vzame nazaj, mora o tem takoj pisno obvestiti inšpektorat, pristojen za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: inšpektorat).

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora poleg podatkov o imetniku odpadkov vsebovati tudi podatke o osebi, ki je izdelala oceno odpadkov.

(3) Če upravljavec odlagališča zavrne prevzem pošiljke odpadkov iz druge države članice EU ali iz tretje države, mora ravnati tudi v skladu s predpisom, ki ureja čezmejno pošiljanje odpadkov.

21. člen

(odvzem vzorcev in kontrolna kemična analiza)

(1) Upravljavec odlagališča mora zagotoviti odvzem reprezentativnih vzorcev pri naključno izbranih prevzetih odpadkih, za katere ocena odpadkov temelji na kemični analizi odpadkov, in izvedbo kontrolne kemične analize, s katero se preveri istovetnost dostavljenih odpadkov.

(2) Na odlagališču za nevarne odpadke ali odlagališču za nenevarne odpadke je treba odvzeti reprezentativne vzorce od najmanj dveh odstotkov prevzetih pošiljk raznovrstnih odpadkov, na odlagališču za inertne odpadke pa najmanj od 0,5 odstotka prevzetih pošiljk raznovrstnih odpadkov.

(3) Odvzem reprezentativnih vzorcev in kontrolna kemična analiza iz prvega odstavka tega člena morata biti izvedena v skladu s predpisom, ki ureja izdelovanje ocene odpadkov, izvede pa ju lahko samo oseba iz petega odstavka 12. člena te uredbe.

22. člen

(izvajanje kontrolne kemične analize)

(1) Kontrolno kemično analizo je treba zagotoviti za reprezentativne vzorce iz prejšnjega člena, odvzete od:

- najmanj dveh odstotkov prevzetih pošiljk odpadkov, za katere je treba izdelati oceno odpadkov in so onesnaženi z nevarnimi snovmi,
- najmanj štirih odstotkov prevzetih pošiljk odpadkov iz drugega odstavka 13. člena te uredbe ali iz 2. točke prvega odstavka 14. člena te uredbe in
- prevzetih pošiljk odpadkov tistih imetnikov, katerih dostavljeni odpadki v obdobju zadnjih petih let najmanj enkrat niso ustrezali podatkom v predloženi oceni odpadkov.

(2) Pri kontrolni kemični analizi reprezentativnega vzorca se preverjajo vrednosti parametrov onesnaženosti odpadkov in parametrov njihovega izlužka, na podlagi katerih se lahko ugotovita istovetnost oddanih odpadkov glede na podatke o njih v dokumentaciji in tipična ali verjetna vsebnost nevarnih snovi v njih.

(3) Upravljavec odlagališča mora zagotoviti, da se rezultati kontrolne kemične analize iz prvega odstavka tega člena hranijo v elektronski obliki do prenehanja obratovanja odlagališča.

23. člen

(odvzem reprezentativnega vzorca)

(1) Upravljavec odlagališča mora za vsakih 1.000 ton prevzetih istovrstnih odpadkov istega imetnika, za katere ni bila izvedena kontrolna kemična analiza iz prejšnjega člena, zagotoviti odvzem najmanj enega reprezentativnega vzorca izbranih odpadkov, za katere je bila izdelana ocena odpadkov v skladu z 12. členom te uredbe.

(2) Reprezentativni vzorci iz prejšnjega odstavka morajo biti odvzeti na način iz tretjega odstavka 21. člena te uredbe in se morajo shraniti za najmanj en mesec.

(3) Če upravljavec odlagališča pri preverjanju istovetnosti odpadkov z vizualnim pregledom odpadkov ali kontrolno kemično analizo iz prejšnjega člena ugotovi, da je imetnik odpadkov dostavljene odpadke nepravilno uvrstil glede na seznam odpadkov, mora zagotoviti izvedbo kemične analize vseh shranjenih reprezentativnih vzorcev iz prejšnjega odstavka, odvzetih pri predhodno oddanih pošiljkah odpadkov istega imetnika. V analizi shranjenih reprezentativnih vzorcev se preverjajo zlasti parametri, ki tudi ob upoštevanju mogoče kemične spremembe vzorca omogočajo ugotavljanje istovetnosti odpadkov z njihovo dokumentacijo.

24. člen

(druge zahteve za odlaganje odpadkov)

(1) Lastnosti posameznih vrst odpadkov, ki se odlagajo, ter način in metoda odlaganja odpadkov v telo odlagališča morajo zagotavljati varnost osebja odlagališča ter ne smejo ogroziti sistema tesnjenja odlagališčnega dna ali drugih delov telesa odlagališča in njihovega delovanja.

(2) Geotehnične lastnosti posamezne vrste odpadkov, ki se odlagajo, ter način in metoda odlaganja odpadkov v telo odlagališča morajo zagotavljati vzdrževanje stabilnosti telesa odlagališča. S stiskanjem odpadkov pred ali med odlaganjem v telo odlagališča je treba ob upoštevanju njihovih lastnosti zagotoviti, da so dolgoročno mogoče le neznatne deformacije telesa odlagališča.

(3) S tehniko odlaganja odpadkov v telo odlagališča, dnevnim prekrivanjem odloženih odpadkov in drugimi preprečevalnimi ukrepi je treba preprečevati raznos lahkih frakcij odpadkov z vetrom in zmanjševati emisijo prahu in vonjav v zrak med odlaganjem ter zbiranje mrčesa, ptičev ali glodavcev.

III. PROSTORSKO NAČRTOVANJE IN GRADNJA ODLAGALIŠČA

25. člen

(prepovedi in omejitve pri prostorskem načrtovanju odlagališča)

(1) Odlagališče ne sme biti na:

1. najožjem in ožjem vodovarstvenem območju, določenem v skladu s predpisi, ki urejajo vode,
2. širšem vodovarstvenem območju, če tako določajo predpisi, ki urejajo vodovarstveni režim na tem območju,
3. območju objektov vodne infrastrukture, ki so namenjeni izvajanju državnega monitoringa vod,
4. vplivnem območju kopalnih vod v skladu s predpisom, ki ureja upravljanje kakovosti kopalnih vod,
5. območju, ki se uvršča v kateri koli razred poplavne in erozijske ogroženosti v skladu s predpisom, ki ureja metodologijo za določanje območij, ogroženih zaradi poplav in z njimi povezane erozije celinskih vod in morja, ter način razvrščanja zemljišč v razrede ogroženosti,
6. območju, ki ga ogrožajo plazovi, podori, posedanje ali druga gibanja zemeljskih mas, če te nevarnosti ni mogoče obvladovati s tehničnimi ukrepi,
7. območju z neenotnimi geotehničnimi lastnostmi na površini in v podtalju, ki ogrožajo odlagališče, če te nevarnosti ni mogoče obvladovati s tehničnimi ukrepi,
8. območju karbonatnih kamnin z razpoklinsko in kraško poroznostjo, z zelo spremenljivo prepustnostjo ter težko določljivimi tokovi podzemne vode, ki jih je treba ugotavljati s sledilnimi poskusi,
9. zemljišču s prosto tekočo podzemno vodo, če je raven najvišje pričakovane gladine podzemne vode ob upoštevanju mogočega usedanja manj kakor en meter pod temeljnimi tlemi odlagališča in te razdalje ni mogoče zagotoviti s tehničnimi ukrepi,
10. območju vodonosnikov z značilno izdatnostjo zajetja vsaj 10 m³/dan (0,116 l/s) ali izdatnostjo, ki zadošča za oskrbo najmanj 50 prebivalcev,
11. vodnem in priobalnem zemljišču v skladu s predpisi, ki urejajo vode,
12. zavarovanem območju, območju naravne vrednote, območju Natura 2000 in potencialnem območju Natura 2000 ter ekološko pomembnem območju, razen če tako določajo predpisi, ki urejajo ohranjanje narave,

13. območju, varovanem v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo kulturne dediščine,
14. območju varovalnih gozdov in gozdnih rezervatov po predpisih o gozdovih ter
15. varovalnem pasu podzemnega voda, na varovalnem pasu nadzemnega voda pa le po pridobitvi soglasja systemskega operaterja v skladu s predpisi, ki urejajo energetiko.

(2) Pri prostorskem načrtovanju odlagališča je treba zagotoviti, da je zunanji rob telesa odlagališča:

1. najmanj 300 m oddaljen od:

- območij stanovanj, ki so namenjena bivanju in spremljajočim dejavnostim,
- območij centralnih dejavnosti, ki so namenjena oskrbnim, storitvenim in družbenim dejavnostim ter bivanju,
- območij, ki so namenjena posebnim dejavnostim, kot so območja za turizem, rekreacijo, nakupovalna središča in podobno,
- območij zelenih površin,
- območij površinskih vod in območij vodne infrastrukture ter
- območij proizvodnih dejavnosti, ki so pretežno namenjena industrijskim proizvodnim in spremljajočim storitvenim ter servisnim dejavnostim,
- območij za potrebe varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami ter območij za potrebe obrambe, ki so namenjena postavitvi začasnih bivališč ali začasnih skladišč živil;

2. najmanj 50 m oddaljen od območja kmetijskih zemljišč.

(3) Ne glede na 2. točko prejšnjega odstavka je lahko zunanji rob telesa odlagališča manj kot 50 m oddaljen od območja kmetijskih zemljišč, če odlagališče ne pomeni večjega tveganja za kmetijsko zemljišče.

(4) Ne glede na določbe tega člena je umestitev odlagališča v prostor prepovedana, če bi njegova umestitev tudi ob upoštevanju prepovedi in omejitev pomenila večje tveganje za okolje.

26. člen

(zahteva za varovanje zdravja ljudi)

(1) Pri gradnji odlagališča je treba z naravnimi ali umetnimi ovirami zagotoviti, da telo odlagališča ni v vidnem polju oken, balkonov in vhodnih vrat stanovanjskih, gostinskih, upravnih, pisarniških in trgovskih stavb, stavb za storitvene dejavnosti, stavb splošnega družbenega pomena in stavb za opravljanje verskih obredov, če so te stavbe oddaljene do 600 m v vodoravni smeri od zunanje meje odlagališča, in da najmanjša razdalja v vodoravni smeri med zunanjim robom telesa odlagališča in temi stavbami ni krajša od 300 m.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek so na območju odlagališča lahko poslovne in druge stavbe, povezane z obratovanjem odlagališča, ter center za ravnanje s komunalnimi odpadki.

27. člen

(zahteve za varstvo tal)

(1) Podtalje odlagališča mora biti vsaj na območju telesa odlagališča geološko in hidrogeološko enotno in take geološke sestave, da zagotavlja varstvo tal ter podzemne in površinske vode pred onesnaževanjem.

(2) Povprečna vodoprepustnost tal na območju telesa odlagališča mora biti manjša od:

- 1×10^{-9} m/s v debelini tal najmanj pet metrov za odlagališče za nevarne odpadke,
- 1×10^{-9} m/s v debelini tal najmanj enega metra za odlagališče za nenevarne odpadke in
- 1×10^{-7} m/s v debelini tal najmanj enega metra za odlagališče za inertne odpadke.

(3) Izpolnitev pogojev iz prvega in drugega odstavka tega člena se lahko zagotovi tudi z nanosom umetnih tesnilnih plasti iz mineralnih zemljin na temeljna tla odlagališča, ki ga je treba utrditi tako, da se pridobi enakovredna sposobnost tal glede vodoprepustnosti in zadrževanja vode. Umetna plast nanosa mineralnih zemljin ne sme biti tanjša od pol metra.

(4) Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo za odlagališče, za katero se v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja ali okoljevarstvenega dovoljenja ugotovi, da odvajanje izcednih vod v okolje nima škodljivih vplivov na kakovost tal ter podzemne in površinske vode, ter se na njem odlagajo samo gradbeni odpadki, ki vsebujejo trdno vezani azbest, ali gre za odlagališče za inertne odpadke.

28. člen

(zahteve za izcedne vode)

(1) Za odlagališče mora biti zagotovljeno neovirano odvajanje izcedne vode, tako da voda odteka prosto samo zaradi vpliva gravitacije.

(2) Če odvajanje izcedne vode na naraven način ni mogoče, je treba zagotoviti zbiranje izcedne vode v lahko dostopnih neprepustnih zbiralnikih, nameščenih zunaj telesa odlagališča.

29. člen

(zahteve za stabilnost telesa odlagališča)

(1) Telo odlagališča in njegovo podtalje morata biti dolgoročno stabilna, tako da mogoče deformacije ne vplivajo negativno zlasti na tesnjenje odlagališčnega dna, odvajanje izcedne in padavinske vode ali odplinjanje odlagališča.

(2) Pri gradnji telesa odlagališča je treba zaradi geotehničnih zahtev iz prejšnjega odstavka upoštevati tudi težo in lastnosti odloženih odpadkov ter staranje materialov in vremenske vplive. Če se v odlagališče vgradi umetna pregrada, je treba preveriti, ali je geološka podlaga glede na zgradbo odlagališča dovolj stabilna, da se prepreči posedanje, ki bi lahko poškodovalo pregrado.

30. člen

(zahteve za temeljna tla)

(1) Na odlagališču je treba urediti temeljna tla tako, da se zagotovita stabilnost odlagališča ter izvedba talnih tesnilnih in drenažnih slojev.

(2) Pri ureditvi temeljnih tal je treba upoštevati nagib, ki je potreben zaradi tesnjenja odlagališčnega dna in odvajanja izcedne vode, ter zagotoviti potrebno ravnost temeljnih tal.

31. člen

(zahteve za tesnjenje odlagališčnega dna)

(1) Pri odlagališču za nenevarne odpadke in odlagališču za nevarne odpadke je treba na temeljnih tleh in nagnjenih stranskih površinah temeljnih tal zagotoviti tesnjenje, ki skupaj s sistemom odvajanja izcedne vode preprečuje pronicanje izcedne vode v podtalje.

(2) Zaradi zahteve iz prejšnjega odstavka je treba na temeljna tla odlagališča položiti tesnilno folijo in nanjo drenažni sloj debeline več kot pol metra.

(3) Za tesnjenje odlagališčnega dna se lahko uporabijo tudi druge metode in tehnike, kot so določene v prejšnjem odstavku, če je z njimi doseženo enakovredno tesnjenje, kot je določeno v prejšnjem odstavku.

(4) Projektiranje drenažnega sloja, drenažnih cevi in jaškov mora biti izvedeno na podlagi izračuna vodne bilance ter tako, da je mogoče delovanje sistema za odvajanje izcedne vode nadzorovati in ga vzdrževati.

32. člen

(zahteve v zvezi z odvajanjem izcedne vode)

(1) Na odlagališču je treba zaradi neprekinjenega zbiranja in odvajanja izcedne vode urediti sistem odvajanja izcedne vode, ki je sestavljen iz drenažnega sloja in v njem položenih zbirnih cevi za odvajanje izcedne vode.

(2) Z vgradnjo zaščitnega sloja nad drenažnim slojem in z razpršenim vnašanjem odpadkov v telo odlagališča se mora preprečevati vdiranje odpadkov v drenažni sloj.

(3) Za vzdrževanje zbirnih cevi za odvajanje izcedne vode in nadzor nad njimi je treba zgraditi zadostno število jaškov in rovov, ki morajo biti stabilni in na stabilnem podtalju.

(4) Za začasno zadrževanje izcedne vode, ki se odvaja iz telesa odlagališča, je treba na območju odlagališča zunaj območja odlaganja odpadkov postaviti primerno velik neprepusten zbiralnik izcedne vode. Zbiralnik izcedne vode mora biti odporen proti kemičnim vplivom izcedne vode in varen pred eksplozijo, v primeru izcednih vod z močnim vonjem pa tudi zaprt. Ob poškodbah je treba zbiralnik izcedne vode hitro in varno izprazniti ter zagotoviti zbiranje izcedne vode drugje tako, da ne pride do onesnaževanja okolja.

33. člen

(prekrivanje odlagališča)

(1) Površine zapolnjenih delov telesa odlagališča je treba prekrivati ter zagotoviti potrebno površinsko tesnjenje z vgrajenim sistemom površinskega odvajanja padavinske vode in odplinjanja.

(2) Za odlagališče za nevarne odpadke in odlagališče za nenevarne odpadke mora biti povprečna vodoprepustnost mineralne tesnilne plasti manjša od 1×10^{-9} m/s.

(3) Priporočena struktura posameznih plasti za prekrivanje površin zapolnjenih delov telesa odlagališča je razvidna iz priloge 6, ki je sestavni del te uredbe.

(4) Za površinsko tesnjenje pri prekrivanju telesa odlagališča se lahko uporabijo tudi druge metode in tehnike, kot so določene v prejšnjem odstavku, če je z njimi doseženo enakovredno tesnjenje, kot je določeno v prilogi 6 te uredbe.

(5) Za rekultivacijsko plast se lahko uporabi kompost ali digestat 1. ali 2. razreda kakovosti v skladu s predpisom, ki ureja predelavo biološko razgradljivih odpadkov in uporabo komposta ali digestata. Za rekultivacijsko plast se lahko uporabi tudi zemljina, če se z oceno njene kakovosti dokaže izpolnjevanje pogojev za vnos v skladu s predpisom, ki ureja obremenjevanje tal z vnašanjem odpadkov.

(6) Ministrstvo lahko v okoljevarstvenem dovoljenju za rekultivacijsko plast dovoli uporabo komposta ali digestata v skladu s predpisom, ki ureja predelavo biološko razgradljivih odpadkov in uporabo komposta ali digestata, ali zemljin, če niso presežene največje vrednosti zemljin za vnos v skladu s predpisom, ki ureja obremenjevanje tal z vnašanjem odpadkov, pri čemer v obeh primerih vlogi za okoljevarstveno dovoljenje ni treba priložiti podatkov o koncentraciji nevarnih snovi v tleh.

(7) Za dnevno prekrivanje odloženih odpadkov so primerni odpadki, ki izpolnjujejo zahteve, predpisane za odpadke, ki se smejo odlagati na vrsto odlagališča, za katero ima upravljavec okoljevarstveno dovoljenje. Dnevno prekrivanje mora izpolnjevati zahteve iz 38. člena te uredbe.

34. člen

(izjeme)

Ne glede na 31., 32. in 33. člen te uredbe ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju dovoli, da odlagališče obratuje brez tesnjenja tal, odvajanja izcednih vod ali površinskega tesnjenja pri prekrivanju telesa odlagališča, če se glede na vrsto odloženih odpadkov in na podlagi rezultatov analize vodne bilance telesa odlagališča, ki jo vlagatelj priloži vlogi za okoljevarstveno dovoljenje, ugotovi, da opustitev teh ukrepov ne bo povzročila vnosa onesnaževal, nevarnih za podzemno vodo, določenih v predpisu, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo, ali drugih škodljivih učinkov na podzemno ali površinsko vodo.

35. člen

(zahteve v zvezi z vodami)

(1) Pri odlagališču je treba zagotoviti, da zaledne vode in podzemne vode z območja odlagališča ali zunaj njega ne pridejo v stik s telesom odlagališča.

(2) Izcedno vodo z odlagališča, padavinsko vodo, odvedeno s prekritih površin še ne zaprtega dela odlagalnega polja, padavinsko vodo z manipulativnih površin, ki lahko pride v stik z odpadki, vključno z odpadno vodo iz naprav za pranje vozil in druge opreme na območju odlagališča, in industrijsko odpadno vodo iz naprav za čiščenje odlagališčnega plina je treba zbirati in odvajati ločeno od druge odpadne vode, ki nastaja na območju odlagališča in ni onesnažena.

(3) Če je več vrst odlagališč iz prvega odstavka 4. člena te uredbe na istem kraju, se njihove izcedne in padavinske vode, odvedene s prekritih površin še ne zaprtega dela odlagalnega polja posamezne vrste odlagališča, padavinske vode z manipulativnih površin, ki lahko pridejo v stik z odpadki, vključno z odpadno vodo iz naprav za pranje vozil in druge opreme na območju posameznega odlagališča, pred njihovim čiščenjem ne smejo mešati med seboj.

(4) Če se izcedne vode, padavinske odpadne vode z manipulativnih površin, ki lahko pridejo v stik z odpadki, odpadne vode s prekritih površin še ne zaprtega dela odlagalnega polja, odpadne vode iz naprav za pranje vozil in druge opreme na območju odlagališča ali katere koli druge industrijske odpadne vode, ki nastajajo na območju odlagališča, zbirajo zaradi oddaje v obdelavo zunaj območja odlagališča, morajo biti izpolnjeni pogoji iz predpisa, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo.

(5) Padavinska voda, odvedena s prekritih površin še ne zaprtega dela odlagalnega polja, padavinska voda z manipulativnih površin, ki lahko pride v stik z odpadki, vključno z odpadno vodo iz naprav za pranje vozil in druge opreme na območju odlagališča, in tehnološka odpadna voda iz naprav za čiščenje odlagališčnega plina so industrijska odpadna voda v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo.

(6) Izcedno vodo z odlagališča, ki se neposredno ali posredno odvaja v vode ali javno kanalizacijo, je treba obdelati v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju izcedne vode z odlagališč odpadkov. Industrijsko odpadno vodo, ki se odvaja v vode ali javno kanalizacijo, je treba obdelati v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo. Za komunalno odpadno vodo, ki nastaja na območju odlagališča, je treba zagotoviti ravnanje v skladu s predpisom, ki ureja odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode.

(7) Ministrstvo lahko v okoljevarstvenem dovoljenju določi, da na odlagališču za inertne odpadke ni treba izpolnjevati zahtev iz prvega ali drugega odstavka tega člena, če ugotovi, da opustitev teh ukrepov ne bo škodljivo vplivala na vode.

36. člen

(zahteve v zvezi z odlagališčnim plinom)

(1) Če na odlagališču za nenevarne odpadke ali odlagališču za nevarne odpadke nastajajo odlagališčni plini, se mora za njihovo zajemanje in sežiganje zagotoviti vgradnja naprav, ki so za ocenjene količine nastalih plinov primerno velike, obstojne in eksplozijsko varne. Zajemanje, obdelavo in uporabo odlagališčnih plinov je treba izvesti tako, da se kar najbolj zmanjšajo vplivi na okolje ali njegovo razvrednotenje in na tveganje za zdravje ljudi.

(2) Če se zajeti odlagališčni plini ne morejo uporabiti za pridobivanje energije, jih je treba sežigati na območju odlagališča ali preprečiti njihovo emisijo v zrak z uporabo drugih postopkov, ki so enakovredni sežiganju plinov.

37. člen

(opremljenost odlagališča)

(1) Na vhodu na območje odlagališča mora biti nameščena tabla z navedbo imena upravljavca odlagališča, vrste odlagališča v skladu s prvim odstavkom 4. člena te uredbe in časa obratovanja odlagališča.

(2) Območje odlagališča mora biti ograjeno z najmanj dva metra visoko ograjo, razen če je z naravno razmejitvijo zavarovano tako, da je onemogočen dostop ljudi in živali.

(3) Na odlagališču je treba izvajati stalni nadzor za preprečitev nenadzorovanega vnosa ali iznosa odpadkov na odlagališče oziroma z njega.

(4) Na območju odlagališča morajo biti zagotovljene površine za prevzem odpadkov in izvajanje postopkov preverjanja oddanih odpadkov ter za parkiranje in obračanje dostavnih vozil.

(5) Na območju odlagališča mora biti zagotovljeno tehtanje odpadkov. Tehtanje odpadkov se lahko zagotovi tudi na tehtnicah zunaj odlagališča ali na tehtnicah na vozilih za prevoz odpadkov.

(6) Odlagališče mora biti opremljeno tako, da je preprečeno prenašanja prahu in blata z vozili za prevoz odpadkov z odlagališča na vozišča javnih cest.

(7) Na območju odlagališča mora biti urejen skladiščni prostor za skladiščenje odpadkov iz tretjega odstavka 19. člena te uredbe.

(8) Ministrstvo lahko upravljavcu odlagališča, ki je hkrati edini povzročitelj odpadkov, ki se na tem odlagališču odlagajo, v okoljevarstvenem dovoljenju določi omilitev ali opustitev izpolnjevanja zahtev iz drugega, četrtega, šestega in sedmega odstavka tega člena.

38. člen

(zahteve v zvezi z motnjami in drugimi nevarnostmi)

Na odlagališču je treba izvajati ukrepe za zmanjšanje in preprečevanje škodljivih vplivov na zdravje ljudi zaradi:

- emisij vonjav, prahu, organskih in anorganskih spojin ter aerosolov,
- raznašanja lahkih frakcij odpadkov v okolje zaradi vetra,
- hrupa in prevažanja odpadkov na odlagališču ali do odlagališča,
- ptic, glodavcev ali mrčesa in
- požara zaradi samovžiga.

38.a člen

(druge zahteve za upravljavca odlagališča)

S plačilom, ki ga upravljavec odlagališča prejme za storitve odlaganja odpadkov, se morajo kriti stroški, povezani z gradnjo in obratovanjem odlagališča ter finančnim jamstvom v skladu s to uredbo, ter predvideni stroški zapiranja odlagališča in izvedbe ukrepov varstva okolja po zaprtju za obdobje najmanj 30 let.

IV. OKOLJEVARSTVENO DOVOLJENJE

39. člen

(okoljevarstveno dovoljenje)

(1) Upravljavec odlagališča mora za obratovanje odlagališča imeti okoljevarstveno dovoljenje v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Okoljevarstveno dovoljenje se izda pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku, če so za obratovanje odlagališča izpolnjeni naslednji pogoji:

1. emisija snovi in energije v vode, zrak ali tla ne presega predpisanih mejnih vrednosti,
2. postopki in metode odlaganja odpadkov ne povzročajo čezmernih obremenitev okolja in negativnih vplivov na krajino,
3. izpolnjene so zahteve v zvezi s prostorskim načrtovanjem, gradnjo in obratovanjem odlagališča, predpisane s to uredbo,
4. zagotovljeni so ukrepi varstva pred nenadzorovanimi dogodki in za primer ekološke nesreče ter omejitev njihovih posledic in
5. zagotovljena sta izvedba in financiranje ukrepov varstva okolja za celotno obdobje obratovanja odlagališča v skladu s to uredbo, če gre za odlagališče za nevarne odpadke ali odlagališče za nenevarne odpadke.

(3) Če se odlagališče uvršča med posege, za katere je treba v skladu s predpisom, ki ureja vrste posegov v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, pridobiti okoljevarstveno soglasje, se izpolnjevanje zahtev iz 25. do 38. člena te uredbe preverja v postopku za izdajo okoljevarstvenega soglasja.

(4) Okoljevarstveno dovoljenje, ki ga mora upravljavec odlagališča pridobiti za odstranjevanje odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, se izda v skladu s to uredbo, če so za odstranjevanje odpadkov izpolnjene tudi zahteve iz predpisa, ki ureja odpadke.

(5) Če se odlagališče uvršča med naprave v skladu s predpisom, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, se okoljevarstveno dovoljenje za njegovo obratovanje izda v skladu s predpisom, ki ureja vrsto dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, če obratovanje odlagališča izpolnjuje zahteve iz te uredbe.

40. člen

(vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja se vloži v pisni ali elektronski obliki.

(2) Vloga iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o:

1. imenu in priimku ter naslovu oziroma firmi in sedežu vlagatelja ter imenu in priimku ter naslovu oziroma firmi in sedežu upravljavca odlagališča, če sta to različni osebi,
2. vrstah odpadkov in njihovi celotni ter letni količini, ki se bo na odlagališče odložila,
3. celotni zmogljivosti odlagališča (v t, m² in m³) ter datumu prenehanja odlaganja odpadkov,
4. kraju odlagališča, vključno z njegovimi hidrogeološkimi in geološkimi značilnostmi,
5. ukrepih za preprečevanje in zmanjševanje onesnaževanja okolja,
6. izvajanju obratovalnega monitoringa in nadzora nad obratovanjem odlagališča,
7. načrtu zapiranja odlagališča in predvidenem časovnem obdobju zapiranja,
8. ukrepih za preprečevanje škodljivih vplivov na okolje po zaprtju odlagališča,
9. izpolnjevanju zahtev v zvezi z načrtovanjem in obratovanjem odlagališča, predpisanih s to uredbo,
10. bistvene podatke o vplivih na okolje iz poročila o vplivih na okolje, če je odlagališče poseg v okolje, za katerega je obvezna presoja vplivov na okolje v skladu s predpisi, ki urejajo presojo vplivov na okolje, in
11. obliki in predlagani višini finančnega jamstva iz 42. člena te uredbe skupaj s prikazom izračuna te višine.

(3) Vlogi iz prejšnjega odstavka morajo biti priloženi:

1. načrt ravnanja z odpadki na odlagališču iz 43. člena te uredbe,
2. podatki o območju odlagališča z navedbo šifre in imena katastrske občine ter parcelne številke in poligon območja odlaganja odpadkov, opredeljenega s koordinatami v državnem koordinatnem sistemu za raven merila 1:1.000, vključno s kvadrato površine odlagalnega prostora in njegovega prekrivnega sloja,
3. predlog obratovalnega monitoringa, izdelan v skladu s 46. členom te uredbe.

(4) Če vlagatelj namerava odpadke odlagati fazno na posameznem delu telesa odlagališča in ga po zapolnitvi fazno zapreti, morata načrt ravnanja z odpadki na odlagališču iz prejšnjega odstavka in načrt zapiranja odlagališča iz drugega odstavka tega člena vsebovati tudi načrt odlaganja odpadkov in zapiranja odlagališča po fazah.

(5) Če se v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja preverjajo tudi zahteve za odstranjevanje odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke, mora vloga vsebovati tudi podatke in dokazila, zahtevana v predpisu, ki ureja odpadke.

(vsebina in izdaja okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju določi:

1. vrsto odlagališča v skladu s 4. členom te uredbe in celotno zmogljivost odlagališča v tonah in m³ ter datum prenehanja odlaganja odpadkov,
2. poligon območja odlagalnega polja, opredeljenega s koordinatami v državnem koordinatnem sistemu za raven merila 1 : 5.000,
3. vrste odpadkov, ki se lahko odlagajo, in letno količino odloženih odpadkov,
4. zahteve v zvezi z začetkom obratovanja odlagališča,
5. ukrepe za preprečevanje onesnaževanja okolja med obratovanjem odlagališča,
6. zahteve v zvezi s prevzemanjem odpadkov, preverjanjem njihove istovetnosti, postopki odlaganja odpadkov in drugimi pogoji obratovanja,
7. obseg in vsebino obratovalnega monitoringa ter drugih oblik nadzora nad onesnaževanjem okolja,
8. način rednega pregledovanja telesa odlagališča in delovanja tehničnih objektov odlagališča,
9. opozorilne spremembe osnovnih in indikativnih parametrov podzemne vode v skladu s predpisom, ki ureja obratovalni monitoring onesnaževanja podzemne vode,
10. ukrepe ob preseganju opozorilne spremembe parametrov podzemne vode ali mejne vrednosti katerega koli parametra onesnaženosti izcedne vode,
11. zahteve v zvezi z zapiranjem odlagališča in časovno obdobje zapiranja,
12. ukrepe za preprečevanje škodljivih vplivov na okolje po zaprtju odlagališča in časovno obdobje, v katerem mora upravljavec odlagališča po zaprtju zagotavljati izpolnjevanje obveznosti iz 54. člena te uredbe,
13. obliko in letno višino finančnega jamstva ter časovno obdobje, za katero ga mora upravljavec zagotavljati, ter ročnost finančnega jamstva,
14. zahteve v zvezi s poročanjem o izvedbi obratovalnega monitoringa v skladu s 46. členom te uredbe, o ugotovitvah pregleda telesa odlagališča v skladu z 48. členom te uredbe in o odlaganju odpadkov v skladu s 50. členom te uredbe.

(2) Če gre za odlagališče za komunalne odpadke, ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju določi tudi količino biološko razgradljivih odpadkov, ki se lahko odložijo v posameznem koledarskem letu, v skladu z 9. členom te uredbe.

(3) Ministrstvo zagotavlja, da so podatki o izdanih okoljevarstvenih dovoljenjih na razpolago pristojnima statističnima uradoma v Republiki Sloveniji in EU, če zanje zaprosita zaradi izvajanja statističnih raziskav.

V. FINANČNO JAMSTVO

42. člen

(finančno jamstvo)

(1) Upravljavec odlagališča za nevarne odpadke ali odlagališča za nenevarne odpadke mora zagotavljati finančno jamstvo za zavarovanje izvedbe ukrepov, določenih v okoljevarstvenem dovoljenju, za čas obratovanja odlagališča.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka lahko da finančno jamstvo v obliki bančne garancije, zavarovalne police ali zastave depozita pri banki.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je finančno jamstvo lahko tudi v obliki izjave upravljavca odlagališča, če je odlagališče javna infrastruktura v lasti občine ali več občin, upravljavec pa je v izključni lasti občine ali je izključna solastnina občin.

(4) Izjava iz prejšnjega odstavka vsebuje zavezo upravljavca odlagališča, da ima v svojem finančnem načrtu oblikovane rezervacije v višini finančnega jamstva, ki so namenjene izključno izpolnitvi obveznosti iz okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanja odlagališča.

(5) Izjavo iz prejšnjega odstavka mora potrditi občina oziroma občine. Izjavi iz prejšnjega odstavka mora upravljavec odlagališča predložiti svoj finančni načrt, v katerem je oblikovana rezervacija v višini finančnega jamstva, in načrt obvladovanja tveganj v zvezi z obratovanjem odlagališča, ki ju je je potrdila občina oziroma občine, ki so solastnice upravljavca, oziroma njegov nadzorni svet.

(6) Višina finančnega jamstva se določi na podlagi meril iz priloge 7, ki je sestavni del te uredbe. Pri izračunu višine finančnega jamstva je treba upoštevati ukrepe, ki jih mora upravljavec odlagališča izvajati ali jih je ob faznem zapiranju odlagališča že izvedel glede obratovanja odlagališča v skladu z okoljevarstvenim dovoljenjem.

(7) Vrsta in višina finančnega jamstva, časovno obdobje njegovega zagotavljanja in ročnost finančnega jamstva, ki je praviloma 1 leto, se natančneje določijo v okoljevarstvenem dovoljenju.

(8) Upravičenec do sredstev finančnega jamstva iz drugega odstavka tega člena je ministrstvo.

(9) Ministrstvo unovči finančno jamstvo iz drugega odstavka tega člena:

- če upravljavec odlagališča ne predloži novega letnega finančnega jamstva 30 dni pred iztekom ročnosti že predloženega finančnega jamstva,
- v primeru prenehanja upravljavca odlagališča, če upravljavec odlagališča ne izvede predpisanih ukrepov, ali
- v primeru izvršitve odločbe inšpektorja, pristojnega za varstvo okolja, kadar se ta izvršuje po tretji osebi.

(10) Ne glede na prvi odstavek tega člena finančnega jamstva ni treba zagotavljati, če upravljanje odlagališča odpadkov zagotavlja država.

VI. ODLAGANJE ODPADKOV

43. člen

(načrt ravnanja z odpadki)

(1) Upravljavec odlagališča mora zagotoviti, da se na odlagališču ravna z odpadki v skladu z načrtom ravnanja z odpadki, ki mora biti izdelan v skladu s predpisom, ki ureja odpadke.

(2) Če gre za odlaganje na odlagališču za komunalne odpadke, mora načrt iz prejšnjega odstavka za predvideno obdobje odlaganja vsebovati tudi podatke o vrsti in količini biološko razgradljivih odpadkov, ki se odlagajo, iz načrta pa mora biti razvidno, da so načini zmanjševanja količine odloženih biološko razgradljivih odpadkov v skladu z usmeritvami iz druge alineje tretjega odstavka 9. člena te uredbe.

(3) Načrt ravnanja z odpadki mora vsebovati tudi interni program usposabljanja iz četrtega odstavka 44. člena te uredbe ali drugega odstavka 67. člena te uredbe.

(4) Če je odlaganje odpadkov obvezna gospodarska javna služba varstva okolja v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, njen izvajalec pa gospodarski javni zavod ali javno podjetje, mora biti načrt iz prvega odstavka tega člena sestavni del programa za obvladovanje kakovosti poslovanja v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske javne službe.

44. člen

(usposobljenost odgovornih oseb)

(1) Upravljavec odlagališča mora določiti osebo, ki je odgovorna za izvajanje postopkov preverjanja odpadkov iz 16. in 21. člena te uredbe, in njenega namestnika, podatke o njiju pa sporočiti inšpektoratu, pristojnemu za varstvo okolja.

(2) Odgovorni osebi iz prejšnjega odstavka morata biti strokovno usposobljeni in imeti izkušnje, da je zagotovljeno zanesljivo izvajanje postopkov preverjanja odpadkov iz prejšnjega odstavka.

(3) Odgovorna oseba ali njen namestnik iz prvega odstavka tega člena mora biti med prevzemanjem odpadkov navzoč na odlagališču.

(4) Upravljavec odlagališča mora z internim programom usposabljanja zagotavljati strokovno usposobljenost osebja odlagališča glede na uporabo najnovejše preizkušene in na trgu dostopne tehnologije tako, da se preverjanje odpadkov, vodenje obratovalnega dnevnika, postopki vnašanja in prekrivanja odpadkov na odlagališču ter drugi postopki na odlagališču izvajajo v skladu s predpisi.

45. člen

(poslovnik odlagališča)

(1) Upravljavec odlagališča mora imeti poslovnik odlagališča in zagotoviti, da obratovanje odlagališča poteka v skladu z njim.

(2) Poslovnik iz prejšnjega odstavka vsebuje:

1. ime in priimek ter naslov oziroma firmo in sedež upravljavca odlagališča in vrsto odlagališča;

2. seznam vrst in količin odpadkov, ki se v skladu z okoljevarstvenim dovoljenjem lahko odlagajo;
3. podatke o obratovanju odlagališča:
 - a) obratovalni čas odlagališča,
 - b) opis načina prevzemanja in preverjanja odpadkov,
 - c) opis načina in metod odlaganja odpadkov v telo odlagališča,
 - d) opis ravnanja z izcedno vodo, padavinsko vodo in odpadno vodo iz naprav za pranje vozil in druge opreme na območju odlagališča ter odpadno vodo iz naprav za čiščenje odlagališčnega plina ter
 - e) opis ravnanja z odlagališčnimi plini;
4. navodila za izvajanje postopkov preverjanja odpadkov;
5. navodila za ravnanje z odpadki v skladišču odpadkov na območju odlagališča;
6. navodila za vzdrževalna dela na odlagališču;
7. navodila za redne preglede stabilnosti telesa odlagališča in tehničnih objektov;
8. navodila za nadzor in ukrepanje v zvezi s preprečevanjem in zmanjševanjem obremenjevanja okolja;
9. navodila za zmanjšanje in preprečevanje škodljivih vplivov na zdravje ljudi v zvezi z zahtevami iz 38. člena te uredbe;
10. navodila za ukrepanje ob ekološki nesreči;
11. navodila za vodenje in shranjevanje obratovalnega dnevnika.

(3) Poslovnik iz prejšnjega odstavka mora imeti naslednje priloge:

1. projekt izvedenih del za odlagališče, na podlagi katerega je izdano uporabno dovoljenje za odlagališče;
2. načrt delov telesa odlagališča, ki so že zapolnjeni z odloženimi odpadki;
3. program obratovalnega monitoringa;
4. načrt ravnanja z odpadki, na podlagi katerega je izdano okoljevarstveno dovoljenje.

(4) Upravljavec odlagališča mora ministrstvu ali inšpektorju, pristojnemu za varstvo okolja, na zahtevo predložiti poslovnik iz prvega odstavka tega člena.

(5) Upravljavec odlagališča mora zagotoviti, da so podatki o strukturi cene odlaganja odpadkov na odlagališču javno dostopni.

46. člen

(obratovalni monitoring)

(1) Upravljavec odlagališča mora zagotavljati izvajanje obratovalnega monitoringa, in sicer:

- meritve meteoroloških parametrov,
- meritve emisij odlagališčnega plina,
- meritve emisije snovi pri odvajanju izcedne vode in onesnažene padavinske vode s površin odlagališča ter odpadne vode iz naprav za pranje vozil in druge opreme na območju odlagališča,
- meritve parametrov kemijskega stanja, splošnih fizikalno-kemijskih parametrov in posebnih onesnaževal v površinskih vodah, če so na območju odlagališča prisotne ali če se izcedne vode, onesnažene padavinske odpadne vode ter odpadne vode iz naprav za pranje vozil in druge opreme na območju odlagališča odvajajo neposredno v površinske vode, in
- meritve parametrov onesnaženosti podzemne vode z nevarnimi snovmi, če je na vplivnem območju odlagališča.

(2) Obratovalni monitoring iz prejšnjega odstavka se izvaja v obsegu in na način, ki sta določena v prilogi 8, ki je sestavni del te uredbe.

(3) Obratovalni monitoring iz prvega odstavka tega člena izvaja oseba, ki je vpisana v evidenco izvajalcev obratovalnega monitoringa v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko upravljavec odlagališča sam izvaja meritve emisij odlagališčnega plina, če mu tak program meritev emisij odlagališčnega plina dovoli ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena, meritev meteoroloških parametrov ni treba izvajati, če upravljavec odlagališča pridobiva za lokacijo odlagališča veljavne meteorološke podatke od državne meteorološke službe.

(6) Če se odlagališče uvršča med naprave iz predpisa, ki ureja vrste dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, mora upravljavec odlagališča zagotoviti tudi izdelavo ocene letne količine emisije toplogrednih plinov v skladu z metodo ocenjevanja iz priloge 8 te uredbe ter podatke o količini zajetega metana v kg in o letni količini proizvedene električne energije iz zajetega metana v kWh.

(7) Upravljavec odlagališča mora najpozneje do 31. marca tekočega leta ministrstvu predložiti poročilo o izvedbi obratovalnega monitoringa za preteklo leto. Obseg in vsebina poročila iz prejšnjega stavka sta določena v prilogi 8 te uredbe.

(8) Ministrstvo od upravljavca odlagališča zahteva dopolnitev poročila iz prejšnjega odstavka, če ugotovi, da nima predpisanih vsebin poročila ali iz njega ni razvidno izpolnjevanje zahtev v zvezi z obratovalnim monitoringom iz te uredbe.

(9) Če upravljavec odlagališča ministrstvu zahtevane dopolnitve poročila o izvedbi obratovalnega monitoringa ne predloži v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročila ni predložil, o čemer ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja.

47. člen

(obveščanje o spremembah vplivov na okolje)

(1) Upravljavec odlagališča mora o čezmernem vplivu na okolje, ki ga ugotovi pri obratovalnem monitoringu iz prejšnjega člena, ali pomembni spremembi telesa odlagališča, ki jo ugotovi pri rednem pregledu iz 48. člena te uredbe, ali ob zaznavi uhajanja živosrebrnih par, če gre za skladišče kovinskega živega srebra, najpozneje v sedmih dneh po ugotovitvi spremembe pisno obvestiti inšpektorat.

(2) Če upravljavec odlagališča pri izvajanju obratovalnega monitoringa ugotovi, da je dosežena opozorilna sprememba katerega koli osnovnega ali indikativnega parametra onesnaženosti podzemne vode, za katerega je opozorilna sprememba določena v okoljevarstvenem dovoljenju, mora takoj začeti izvajati ukrepe iz 10. točke prvega odstavka 41. člena te uredbe ter o doseganju opozorilne vrednosti in začetku izvajanja ukrepov pisno obvestiti inšpektorat najpozneje v sedmih dneh po ugotovitvi spremembe, o izvedenih ukrepih pa poročati v poročilu o obratovalnem monitoringu iz sedmega odstavka prejšnjega člena.

(3) Preseganje opozorilne spremembe katerega koli indikativnega parametra onesnaženosti podzemne vode iz prejšnjega odstavka se šteje za čezmerno obremenjevanje okolja.

(4) Če upravljavec odlagališča pri obratovalnem monitoringu ugotovi, da je presežena mejna vrednost katerega koli parametra onesnaženosti izcedne vode v skladu s predpisom, ki ureja odvajanje izcedne vode z odlagališč, mora takoj začeti izvajati ukrepe iz 10. točke prvega odstavka 41. člena te uredbe ter o načinu ukrepanja in začetku izvajanja ukrepov pisno obvestiti inšpektorat najpozneje v sedmih dneh po ugotovitvi preseganja mejne vrednosti.

(5) Če inšpektorat na podlagi obvestila iz prvega, drugega ali četrtega odstavka tega člena ugotovi, da je treba za zmanjšanje onesnaževanja okolja na predpisano raven ali za ponovno vzpostavitev varnega skladiščenja kovinskega živega srebra izvesti dodatne ukrepe, izda upravljavcu odlagališča odločbo, v kateri določi ukrepe, rok za njihovo izvedbo in pogostost poročanja o ugotovitvah spremljanja izvedenih ukrepov, ki ne sme biti manjša od enkrat letno. Vsi ukrepi se izvedejo na stroške upravljavca odlagališča.

48. člen

(pregledovanje telesa odlagališča)

(1) Upravljavec odlagališča mora zagotavljati redne preglede telesa odlagališča, predvsem pa:

- višine in oblike odloženih odpadkov glede možnega posedanja ali drugih sprememb, ki vplivajo na stabilnost odlagališča,
- izvedbe prekrivanja in rekultivacije na prekritem območju telesa odlagališča ali njegovih delih,
- sprememb v položaju, višini ali obliki telesa odlagališča ali njegovih delov,
- naprav za zbiranje in čiščenje izcedne vode odlagališča, odlagališčnega plina in naprav za izvedbo monitoringa podzemnih vod ter
- sistema za odvajanje padavinske in površinske vode.

(2) Upravljavec odlagališča mora za vsako koledarsko leto izdelati poročilo o ugotovitvah pregledov iz prejšnjega odstavka in ga skupaj s poročilom o obratovalnem monitoringu iz 46. člena te uredbe predložiti ministrstvu.

49. člen

(vodenje evidence)

(1) Upravljavec odlagališča mora evidenco o odlaganju odpadkov, ki jo vodi v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, zagotoviti v obliki obratovalnega dnevnika.

(2) V obratovalni dnevnik iz prejšnjega odstavka se dnevno vpisujejo podatki o:

- količini, vrsti in imetniku prevzetih in odloženih odpadkov, izvoru odpadkov ter datumu njihovega prevzema in odložitve,
- izvajanju postopkov preverjanja odpadkov iz prvega odstavka 16. člena te uredbe,
- kraju odložitve prevzetih nevarnih odpadkov na območju telesa odlagališča,
- ugotovitvah o pomanjkljivi ali napačni dokumentaciji ali dvomljivi istovetnosti odpadkov,
- začasnem skladiščenju ali zavrnitvi določenih odpadkov,
- opravljenih vzdrževalnih delih na odlagališču,
- rednih pregledih telesa odlagališča in objektov odlagališča,
- opravljenih rednih in izvedenih izrednih ukrepov za zmanjšanje in preprečevanje škodljivih vplivov na zdravje ljudi v zvezi z zahtevami iz 38. člena te uredbe,
- datumu prenehanja odlaganja odpadkov na posameznih odlagalnih poljih ter
- izrednih in drugih pomembnih dogodkih v zvezi z obratovanjem odlagališča.

(3) Upravljavec odlagališča mora hraniti obratovalni dnevnik do izpolnitve vseh obveznosti, določenih v okoljevarstvenem dovoljenju, ministrstvu in inšpektorju, pristojnemu za varstvo okolja, pa na zahtevo omogočiti vpogled vanj.

(4) Upravljavec odlagališča mora dati podatke iz obratovalnega dnevnika pristojnima statističnima uradoma v Republiki Slovenije in EU, če zanje zaprosita zaradi izvajanja statističnih raziskav.

50. člen

(poročilo o odloženih odpadkih)

(1) Upravljavec odlagališča mora v poročilu o obdelavi odpadkov, ki ga vsako leto predloži ministrstvu v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, navesti tudi podatke o:

- **(črtana)**,
- **(črtana)**,
- velikosti površine, na kateri so že odloženi odpadki, prostornini odloženih odpadkov in metodi odlaganja,
- izračunu celotne zmogljivosti in preostale zmogljivosti (v t, m² in m³) do prenehanja odlaganja ter času prenehanja odlaganja,

- **(črtana),**
- količini obdelanih odpadkov, ki jih je kot gradbeni material uporabil za gradnjo objektov odlagališča,
- količini in vrsti odpadkov, ki jih je prevzel v odlaganje brez ocene odpadkov v skladu s 14. členom te uredbe,
- količini odpadkov, ki jih je v skladu s 33. členom te uredbe uporabil za prekrivanje odlagališča,
- količini odpadkov, za katere je dovolil skladiščenje na območju odlagališča v skladu s tretjim odstavkom 19. člena te uredbe in
- količini zavrženih odpadkov.

(2) Upravljavec odlagališča mora poročilu iz prejšnjega odstavka priložiti tudi podatke v skladu s predpisi, ki urejajo statistične raziskave.

VII. ZAPIRANJE ODLAGALIŠČA IN UKREPI PO ZAPRTJU ODLAGALIŠČA

51. člen

(pogoji za zaprtje odlagališča)

(1) Za zaprtje odlagališča morajo biti površine telesa odlagališča prekrите in imeti urejeno površinsko tesnjenje, površinsko odvajanje padavinskih odpadnih vod in odplinjanje v skladu s to uredbo.

(2) Zapiranje odlagališča mora biti izvedeno najpozneje v treh letih.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju dovoli, da je zapiranje odlagališča izvedeno najpozneje v petih letih, če na podlagi načrta zapiranja odlagališča iz 7. točke drugega odstavka 40. člena te uredbe oceni, da dela zaradi tehnične izvedbe ne morejo biti izvedena v treh letih.

52. člen

(zapiranje odlagališča)

(1) Upravljavec, ki upravlja odlagališče med odlaganjem odpadkov, mora začeti postopek zapiranja odlagališča ali dela odlagališča, ko:

- so izpolnjeni pogoji za zapiranje iz okoljevarstvenega dovoljenja ali
- prenehanje odlaganja odpadkov in začetek zapiranja odlagališča zahteva inšpektorat.

(2) Postopek zapiranja odlagališča ali dela odlagališča lahko upravljavec odlagališča začne tudi na svojo zahtevo.

(3) Upravljavec odlagališča mora v primeru iz prvega ali drugega odstavka tega člena ministrstvu in inšpektoratu najpozneje v 30 dneh po prenehanju odlaganja odpadkov sporočiti datum prenehanja odlaganja odpadkov.

(4) Datum prenehanja odlaganja odpadkov iz prejšnjega odstavka se šteje za datum začetka zapiralnih del, po katerem odlaganje odpadkov na odlagališču ni več dovoljeno.

(5) Upravljavec iz prvega ali drugega odstavka tega člena mora do odločitve ministrstva iz tretjega odstavka 53. člena te uredbe izpolnjevati vse obveznosti, določene s to uredbo za čas zapiranja odlagališča.

53. člen

(okoljevarstveno dovoljenje za zaprto odlagališče)

(1) Upravljavec iz prejšnjega člena mora najpozneje v 30 dneh po končanih zapiralnih delih vložiti vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje odlagališča v obdobju njegovega zaprtja.

(2) Vloga iz prejšnjega odstavka mora vsebovati:

- podatke o upravljavcu zaprtega odlagališča,
- podatke o območju zaprtega odlagališča z navedbo šifre in imena katastrske občine ter parcelne številke in poligon zaprtega odlagališča, opredeljenega s koordinatami v državnem koordinatnem sistemu za raven merila 1:1.000, vključno s kvadrato površine zaprtega dela odlagališča in njegovega prekrivnega sloja,
- poročilo o izvedenih ukrepih za zaprtje odlagališča v skladu s to uredbo,
- program obratovalnega monitoringa iz prvega odstavka 54. člena te uredbe,
- program rednih pregledov stanja telesa zaprtega odlagališča v obsegu, določenem za nadzor nad telesom odlagališča v 48. členu te uredbe,
- program vzdrževanja in varovanja zaprtega odlagališča,
- prikaz razporeditve odloženih odpadkov v telesu odlagališča in
- obliko in predlagano višino finančnega jamstva iz 42. člena te uredbe za zaprto odlagališče, skupaj s prikazom izračuna te višine v skladu s priložo 7 te uredbe.

(3) Ministrstvo odloči o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka tega člena, če iz poročila inšpektorata, pristojnega za graditev, izhaja, da so izpolnjene gradbene zahteve v zvezi z zaprtjem odlagališča, in iz poročila inšpektorata izhaja, da so izpolnjene vse zahteve v zvezi z zapiranjem odlagališča v skladu s to uredbo.

(4) Ministrstvo v spremembi okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega odstavka določi:

- upravljavca zaprtega odlagališča,
- območje zaprtega odlagališča z navedbo šifre in imena katastrske občine ter parcelne številke in poligon zaprtega odlagališča, opredeljenega s koordinatami v državnem koordinatnem sistemu,
- obseg obveznosti upravljavca zaprtega odlagališča v skladu s 54. členom te uredbe,
- obdobje izvajanja obveznosti iz prejšnje alineje,

- ukrepe za preprečevanje škodljivih vplivov na okolje po zaprtju odlagališča,
- finančno jamstvo iz 42. člena te uredbe za zaprto odlagališče,
- obveznost v zvezi s poročanjem iz tretjega odstavka 54. člena te uredbe.

(5) Upravljavec zaprtega odlagališča mora do izdaje odločbe o prenehanju okoljevarstvenega dovoljenja iz četrtega odstavka 4. člena te uredbe izpolnjevati vse obveznosti, določene s to uredbo za čas zaprtja odlagališča.

(6) Odločitev o zaprtju odlagališča ali njegovega dela v nobenem primeru ne vpliva na obveznosti upravljavca odlagališča v zvezi z izvajanjem ukrepov za preprečevanje škodljivih vplivov na okolje po zaprtju odlagališča, določenih v okoljevarstvenem dovoljenju.

54. člen

(obveznosti upravljavca zaprtega odlagališča)

(1) Upravljavec zaprtega odlagališča mora v časovnem obdobju, določenem v okoljevarstvenem dovoljenju iz prejšnjega člena, zagotavljati:

- vzdrževanje in varovanje zaprtega odlagališča,
- izvajanje obratovalnega monitoringa iz 46. členu te uredbe in
- izvajanje rednih pregledov stanja telesa zaprtega odlagališča v obsegu, določenem za nadzor nad telesom odlagališča v 48. členu te uredbe.

(2) Upravljavec zaprtega odlagališča mora zagotavljati izvajanje meritev iz druge alineje prejšnjega odstavka in rednih pregledov iz tretje alineje prejšnjega odstavka v obdobju, za katero ministrstvo oceni, da lahko emisije z zaprtega odlagališča škodljivo vplivajo na okolje, pri čemer je to obdobje za zaprto odlagališče za nevarne odpadke ali zaprto odlagališče za nenevarne odpadke najmanj 30 let, za zaprto odlagališče za inertne odpadke pa najmanj 10 let.

(3) Upravljavec iz prvega odstavka tega člena mora za posamezno koledarsko leto zagotoviti izdelavo poročila o stanju zaprtega odlagališča, opravljenih meritvah in pregledih ter ga predložiti ministrstvu najpozneje do 31. marca za preteklo koledarsko leto, pa tudi pristojnim službam lokalne skupnosti, na območju katere je zaprto odlagališče.

55. člen

(čezmerni vplivi na okolje)

(1) Če upravljavec zaprtega odlagališča na podlagi meritev ali pregledov telesa odlagališča iz prejšnjega člena ugotovi, da je prišlo do čezmernih vplivov na okolje ali do pomembnih sprememb telesa odlagališča, mora o tem in ukrepih, ki jih namerava izvesti za odpravo nepravilnosti, najpozneje v sedmih dneh od ugotovitve pisno obvestiti inšpektorat.

(2) Če inšpektorat na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka ugotovi, da je treba za odpravo čezmernih vplivov na okolje ali za stabilnost telesa odlagališča izvesti dodatne ukrepe, izda upravljavcu odlagališča odločbo, v kateri določi ukrepe in rok za njihovo izvedbo.

(3) Za čezmerne vplive na okolje ali pomembne spremembe telesa odlagališča iz prvega odstavka tega člena se štejejo:

- preseganje predpisanih mejnih vrednosti parametrov, ki so predmet izvedbe obratovalnega monitoringa iz 46. člena te uredbe,
- nenadzorovano izpuščanje odlagališčnega plina iz telesa odlagališča, ki ga zaradi majhnih količin ali neenakomerne emisije tehnično ni mogoče zajeti za pridobivanje energije ali sežgati na bakli,
- nenadzorovano odtekanje izcedne vode iz telesa odlagališča v površinske ali podzemne vode ali posredno v podzemne vode s pronicanjem skozi dno odlagališča v tla,
- spremembe telesa odlagališča zaradi nepravilnega vnosa odpadkov v telo odlagališča ali neenakomernega posedanje odlagališča, ki ogrožajo stabilnost telesa odlagališča, in
- kakršne koli spremembe telesa odlagališča, ki ogrožajo funkcije prekrivke odlagališča v zvezi s preprečevanjem vtekanja padavinske vode v telo odlagališča.

56. člen

(ukrepi za pospešitev biološke razgradnje odpadkov v telesu odlagališča)

(1) Če je treba za preprečitev ali zmanjšanje čezmernega obremenjevanja okolja na odlagališču v zapiranju ali na zaprtem odlagališču pospešiti proces biološke razgradnje odpadkov v telesu odlagališča, mora upravljavec odlagališča zagotoviti izvedbo ukrepov vlaženja odpadkov v telesu odlagališča, prisilnega prezračevanja telesa odlagališča ali kombinacijo obeh ukrepov.

(2) Vlaženje odpadkov v telesu odlagališča se izvaja z infiltracijo izcedne vode v telo odlagališča, pri čemer morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

- vlaženje se ne sme izvajati s polivanjem izcedne vode po površini telesa odlagališča,
- uporablja se lahko samo lastna izcedna voda odlagališča,
- med vlaženjem je treba zajemati odlagališčni plin in ga uporabiti za pridobivanje energije ali sežgati na bakli ter izvajati obratovalni monitoring emisije snovi v zrak,
- v telesu odlagališča mora biti večja količina biološko še nerazgrajenih odpadkov,
- infiltracija mora biti tehnično izvedena tako, da je vnos količin izcedne vode nadzorovan in porazdelitev izcedne vode po telesu odlagališča enakomerna,
- zagotovljena morata biti prezračevanje odlagališča in nadzor nad vsebnostjo vlage v telesu odlagališča,
- ves čas izvajanja infiltracije izcedne vode v telo odlagališča mora biti zagotovljena stabilnost telesa odlagališča.

(3) Če se izvajajo ukrepi za prezračevanje telesa odlagališča, je treba zagotoviti nadzorovano prezračevanje in zajem nastalega odlagališčnega plina ter njegovo uporabo za pridobivanje energije ali sežiganje tako, da ni nenadzorovanih emisij snovi v zrak oziroma so te preprečene.

(4) Pri izvajanju ukrepov iz drugega in tretjega odstavka tega člena je treba zagotavljati merjenje vsebnosti vlage in temperature v telesu odlagališča, sestave

odlagališčnega plina in posedanja telesa odlagališča, tako da se z izmerjenimi podatki lahko dokazuje dejanski potek procesa biološke razgradnje v telesu odlagališča še prisotnih biološko razgradljivih sestavin.

VIII. POSEBNE ZAHTEVE ZA PODZEMNO SKLADIŠČE

57. člen

(vrste podzemnih skladišč in prepoved pri umeščanju podzemnega skladišča)

(1) Vrste podzemnih skladišč so:

1. podzemno skladišče za nevarne odpadke,
2. podzemno skladišče za nenevarne odpadke in
3. podzemno skladišče za inertne odpadke.

(2) Odpadke je prepovedano trajno skladiščiti v podzemnem skladišču, če se v njem ali v z njim povezanih rudarskih objektih izvaja raziskovanje, izkoriščanje, obogatitev, predelava ali skladiščenje mineralnih surovin.

58. člen

(primernost odpadkov za odlaganje)

(1) V podzemno skladišče je dovoljeno odlagati inertne, nenevarne ali nevarne odpadke v skladu z zahtevami za odlaganje teh odpadkov iz 7. člena te uredbe.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je v podzemno skladišče zaradi preprečevanja neželenih fizikalnih, kemijskih ali bioloških pretvorb prepovedano odlagati:

1. odpadke iz 10. člena te uredbe;
2. odpadke v zabojnikih ali brez njih, ki bi lahko reagirali z vodo ali matično kamnino v skladiščnih pogojih in privedli do:
 - spremembe prostornine odpadka,
 - nastanka samovžignih, toksičnih ali eksplozivnih snovi ali plinov ali
 - kakršnih koli drugih reakcij, ki bi lahko ogrozile obratovalno varnost oziroma neokrnjenost geološke pregrade;
3. odpadke, ki bi lahko reagirali med seboj, razen če so pri skladiščenju v podzemnem skladišču razvrščeni v skupine po združljivosti; nezdružljive skupine pa so med seboj fizično ločene;
4. biološko razgradljive odpadke;
5. odpadke z jedkim vonjem;

6. odpadke, ki lahko tvorijo toksično ali eksplozivno mešanico plina in zraka, kar velja predvsem za odpadke, ki:
 - povzročajo toksične koncentracije plinov zaradi parcialnih tlakov njihovih sestavin,
 - ob nasičenosti v zabojniku tvorijo koncentracije, ki za deset odstotkov presegajo koncentracijo spodnje eksplozivne mejne vrednosti;
7. odpadke z nezadostno stabilnostjo, ki ne ustreza geomehanskim zahtevam odlaganja;
8. odpadke, ki so samovžigni ali lahko v skladiščnih pogojih spontano zagorijo, plinaste proizvode, hlapne odpadke in odpadke v obliki nedoločenih mešanic, ki izvirajo iz zbiranja odpadkov;
9. odpadke, ki vsebujejo ali lahko tvorijo patogene klice ali povzročajo nalezljive bolezni.

59. člen

(okoljevarstveno dovoljenje in ocena tveganja)

(1) Vlagatelj mora vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja priložiti tudi oceno tveganja trajnega skladiščenja odpadkov v podzemnem skladišču (v nadaljnjem besedilu: ocena tveganja), s katero izkaže, da odpadki, odloženi v podzemnem skladišču, ne vplivajo na biosfero.

(2) V oceni tveganja je treba za mesto podzemnega skladišča oceniti:

- nevarnosti za biosfero zaradi odloženih odpadkov,
- prejemnike škodljivih vplivov v biosferi, predvsem za podzemno vodo,
- poti, po katerih lahko snovi iz odpadkov pridejo v biosfero, in
- učinke vplivov snovi, ki lahko pridejo v biosfero.

(3) Z oceno tveganja je treba dokazati primernost geoloških plasti kot geološke pregrade, ki zagotavlja sprejemljivo tesnjenje podzemnega skladišča, pri čemer je treba upoštevati tehnike obdelave odpadkov, zgrajene strukture podzemnih prostorov in lastnosti matične kamnine. Vsebina ocene tveganja je določena v prilogi 9, ki je sestavni del te uredbe.

(4) Oceno tveganja je treba opraviti za čas obratovanja in za čas po zaprtju podzemnega skladišča.

(5) Odpadki se lahko odlagajo v podzemno skladišče, če iz ocene tveganja izhaja, da je raven izolacije podzemnega skladišča od biosfere sprejemljiva.

(6) Ocena tveganja je podlaga za zahtevane ukrepe za nadzor in varnost odpadkov v podzemnem skladišču ter merila za odlaganje odpadkov v podzemno skladišče.

60. člen

(pogoji obratovanja podzemnega skladišča)

Pri obratovanju podzemnega skladišča je treba izpolnjevati zahteve in pogoje ravnanja z odpadki ter pogoje obratovanja odlagališča v skladu s to uredbo, razen meritev meteoroloških parametrov, emisij odlagališčnega plina in emisije snovi pri odvajanju izcedne vode ter onesnažene padavinske vode s površin odlagališča v okviru obratovalnega monitoringa iz 46. člena te uredbe.

IX. POSEBNE ZAHTEVE ZA SKLADIŠČE KOVINSKEGA ŽIVEGA SREBRA

61. člen

(primernost odpadka)

V skladišču kovinskega živega srebra je dovoljeno začasno skladiščiti za več kot eno leto kovinsko živo srebro, če:

- vsebnost živega srebra presega 99,9 odstotka masnega deleža,
- ne vsebuje nečistoč, ki bi lahko povzročile korozijo ogljikovega ali nerjavnega jekla (npr. raztopina dušikove kisline, raztopine kloridnih soli).

62. člen

(vloga za okoljevarstveno dovoljenje)

(1) Vlagatelj mora vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja priložiti tudi program ukrepov za preprečitev morebitnih emisij živega srebra v okolje ob zaznavi uhajanja živosrebrnih par in ponovno vzpostavitev varnega skladiščenja kovinskega živega srebra ter dokumentacijo, s katero izkaže:

- izpolnjevanje zahtev iz prvega odstavka 66. člena te uredbe,
- ustreznost opreme iz drugega odstavka 66. člena te uredbe in njene namestitve,
- zadostnost in ustreznost zaščitne opreme za ravnanje s kovinskim živim srebrom.

(2) Če se vloga iz prejšnjega odstavka nanaša na podzemno začasno skladiščenje kovinskega živega srebra za več kot eno leto ali podzemno trajno skladiščenje kovinskega živega srebra iz točke a) prvega odstavka 3. člena [Uredbe 1102/2008/ES](#), mora vlagatelj vlogi priložiti tudi dokumentacijo, s katero izkaže, da:

- odpadki ne vplivajo na biosfero in
- je rudnik soli prilagojen za odstranjevanje kovinskega živega srebra, če se vloga nanaša na podzemno skladiščenje v rudniku soli, ali
- je zagotovljena enaka raven varnosti in zaprtosti kakor v rudniku soli, če se vloga nanaša na podzemno skladiščenje v globokih podzemnih formacijah iz trdnih kamnin.

(3) Izpolnjevanje zahteve iz prve alineje prejšnjega odstavka se ugotavlja na podlagi ocene tveganja, izdelane v skladu z 59. členom te uredbe, pri čemer je treba upoštevati tudi posebna tveganja zaradi narave in dolgoročnih značilnosti kovinskega živega srebra ter njegovega zadrževanja.

63. člen

(okoljevarstveno dovoljenje)

(1) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju določi tudi:

- program ukrepov za preprečitev morebitnih emisij živega srebra v okolje ob zaznavi uhajanja živosrebrnih par in ponovno vzpostavitev varnega skladiščenja kovinskega živega srebra,
- število rednih letnih vizualnih pregledov posod iz prvega odstavka 67. člena te uredbe,
- opremo za neprekinjeno spremljanje emisij živosrebrne pare iz drugega odstavka 66. člena te uredbe in
- zaščitno opremo za ravnanje s kovinskim živim srebrom.

(2) Ministrstvo pošlje kopijo okoljevarstvenega dovoljenja Komisiji, v primeru iz drugega odstavka prejšnjega člena pa tudi oceno tveganja iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

64. člen

(oddaja odpadka v skladiščenje)

(1) Kovinsko živo srebro se lahko skladišči le v posodah za skladiščenje kovinskega živega srebra, ki izpolnjujejo zahteve iz priloge 10, ki je sestavni del te uredbe.

(2) Imetnik odpadkov, ki oddaja kovinsko živo srebro v skladiščenje, mora upravljavcu odlagališča predložiti potrdilo o tem, da so zahteve iz 61. člena te uredbe in prejšnjega odstavka izpolnjene.

(3) Potrdilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati najmanj:

- identifikacijsko številko potrdila,
- ime in priimek ter naslov oziroma firmo in sedež povzročitelja odpadkov,
- ime in priimek ter naslov oziroma firmo in sedež osebe, odgovorne za polnitev posod,
- kraj in datum polnitve posod,
- količino živega srebra,
- podatke o čistosti živega srebra in opis nečistoč, vključno s kemično analizo iz ocene odpadka iz 12. člena te uredbe,
- potrditev, da se posode uporabljajo izključno za prevoz oziroma skladiščenje živega srebra,
- identifikacijske številke posod in
- morebitne posebne pripombe.

(4) Povzročitelj odpadkov, ki oddaja kovinsko živo srebro v skladiščenje, mora zagotoviti, da je na vsaki posodi iz prvega odstavka tega člena trajno pritrjena ploščica z identifikacijsko številko potrdila iz prejšnjega odstavka.

65. člen

(prevzem odpadka v skladiščenje ali zavrnitev)

(1) Upravljavec odlagališča mora pri prevzemu pošiljke kovinskega živega srebra:

- vizualno pregledati posodo,
- preveriti dostavljene odpadke v skladu s 16. členom te uredbe,
- pregledati potrdilo iz drugega odstavka prejšnjega člena in dokumentacijo v skladu s 17. členom te uredbe.

(2) Upravljavec odlagališča mora zavrniti pošiljko iz prejšnjega odstavka, če:

- kovinsko živo srebro ne izpolnjuje zahtev iz 61. člena te uredbe,
- posoda ne ustreza zahtevam iz prvega in četrtega odstavka prejšnjega člena ali
- je posoda poškodovana, pušča ali je na njej vidna rja.

66. člen

(skladiščenje kovinskega živega srebra)

(1) Pri začasnem skladiščenju kovinskega živega srebra za več kot eno leto morajo biti izpolnjene naslednje zahteve:

- kovinsko živo srebro se skladišči ločeno od drugih odpadkov,
- posode se skladiščijo v zbiralnih bazenih s primerno prostornino za zadrževanje količine skladiščenega živega srebra, ki so premazani tako, da nimajo razpok in špranj ter so neprepustni za kovinsko živo srebro,
- skladiščni prostor ima primerne umetne ali naravne pregrade za varovanje okolja pred emisijami živega srebra in primerno prostornino za zadrževanje skupne količine skladiščenega živega srebra,
- tla skladiščnega prostora so prekrita s tesnilnimi masami, odpornimi proti živemu srebru,
- zagotovljen je naklon tal z zbiralnikom,
- skladiščni prostor je opremljen s protipožarnim sistemom,
- skladišče je urejeno tako, da je omogočen enostaven dostop do vseh posod.

(2) V skladiščni prostor mora biti nameščena oprema za neprekinjeno spremljanje emisij živosrebrne pare z občutljivostjo najmanj 0,02 mg živega srebra/m³, s senzorji pri tleh in stropu prostora ter s sistemom za optični in zvočni alarm.

(3) Upravljavec odlagališča mora zagotoviti, da se vzdrževalna dela pri opremi iz prejšnjega odstavka opravijo najmanj enkrat letno.

67. člen

(zahteve za obratovanje in vodenje evidence)

(1) Upravljavec odlagališča mora določiti odgovorno osebo, ki najmanj enkrat mesečno vizualno pregleda skladiščni prostor in skladiščene posode, podatke o njej pa sporočiti inšpektoratu.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka mora biti usposobljena po internem programu usposabljanja, ki je sestavni del načrta ravnanja z odpadki iz 43. člena te uredbe.

(3) Upravljavec odlagališča mora zagotoviti, da sta v skladišču kovinskega živega srebra na vidnem mestu shranjena in enostavno dostopna program ukrepov iz prvega odstavka 62. člena te uredbe in zaščitna oprema za ravnanje s kovinskim živim srebrom.

(4) Upravljavec odlagališča mora ob zaznavi uhajanja živosrebrne pare nemudoma izvesti ukrepe za preprečitev morebitnih emisij živega srebra v okolje in ponovno vzpostavitev varnega skladiščenja kovinskega živega srebra v skladu s programom iz prvega odstavka 63. člena te uredbe.

(5) Upravljavec odlagališča mora v evidenci iz 49. člena te uredbe voditi tudi podatke o:

- izvajanju postopkov preverjanja odpadkov iz prvega odstavka 65. člena te uredbe,
- pošiljkah kovinskega živega srebra, za katero je po njegovem začasnem skladiščenju zagotovil obdelavo v skladu z 68. členom te uredbe, ter
- zmanjševanju zalog začasno skladiščenega kovinskega živega srebra zaradi pošilk iz prejšnje alineje.

(6) Sestavni del evidence iz prejšnjega odstavka so tudi potrdila iz drugega odstavka 64. člena te uredbe.

68. člen

(obdelava kovinskega živega srebra po njegovem začasnem skladiščenju)

Če upravljavec odlagališča za kovinsko živo srebro po začasnem skladiščenju zagotovi njegovo obdelavo, mora biti ta izvedena v skladu s predpisom, ki ureja odpadke.

X. POROČANJE KOMISIJI

69. člen

(poročanje Komisiji)

Ministrstvo o odlaganju odpadkov poroča Komisiji v skladu z [Direktivo 1999/31/ES](#).

XI. NADZOR

70. člen

(inšpekcijski nadzor)

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

XII. KAZENSKE DOLOČBE

71. člen

(prekrški za upravljavca odlagališča)

(1) Z globo od 10.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je po tej uredbi upravljavec odlagališča, če:

1. odlaga odpadke, ki niso obdelani (drugi odstavek 5. člena te uredbe),
2. odlaga komunalne odpadke, ki niso obdelani v skladu z drugim odstavkom 6. člena te uredbe,
3. odlaga odpadke v nasprotju z zahtevami iz 7. člena te uredbe,
4. odlaga odpadke, ki ne izpolnjujejo zahtev iz okoljevarstvenega dovoljenja, izdanega na podlagi prvega ali drugega odstavka 8. člena te uredbe,
5. odlaga mešane komunalne odpadke, ki ne izpolnjujejo zahtev iz prvega odstavka 9. člena te uredbe,
6. odlaga komunalne odpadke z večjim deležem biološko razgradljivih odpadkov, kot je določen v okoljevarstvenem dovoljenju (drugi odstavek 9. člena te uredbe),
7. ravna v nasprotju s prvim odstavkom 10. člena te uredbe,
8. odlaga stranske živalske proizvode v nasprotju z drugim odstavkom 10. člena te uredbe,
9. ravna v nasprotju z 11. členom te uredbe,
10. odlaga odpadke brez ocene odpadkov (prvi odstavek 12. člena te uredbe),
11. sprejme oceno odpadkov, ki je izdelana v nasprotju s petim odstavkom 12. člena te uredbe,
12. ravna v nasprotju s šestim odstavkom 12. člena te uredbe,
13. sprejme oceno odpadkov, ki ni veljavna v skladu s prvim, drugim, tretjim ali četrtem odstavkom 13. člena te uredbe,
14. sprejme v odlaganje odpadke v nasprotju s prvim in drugim odstavkom 14. člena te uredbe,

15. ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 14. člena te uredbe,
16. ne preverja odpadkov v skladu s prvim, drugim in tretjim odstavkom 16. člena te uredbe, prvim in drugim odstavkom 17. člena te uredbe ter prvim in drugim odstavkom 18. člena te uredbe,
17. ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 18. člena te uredbe,
18. ravna v nasprotju s četrnim odstavkom 18. člena te uredbe,
19. ravna v nasprotju s četrnim odstavkom 19. člena te uredbe,
20. ne obvesti pristojnega inšpektorja v skladu s prvim odstavkom 20. člena te uredbe,
21. ne zagotavlja odvzema vzorcev v skladu s prvim in drugim odstavkom 21. člena te uredbe,
22. ne zagotavlja kontrolnih kemičnih analiz v skladu s prvim odstavkom 21. člena te uredbe ter prvim odstavkom 22. člena te uredbe,
23. ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 22. člena te uredbe,
24. ravna v nasprotju s 23. členom te uredbe,
25. ne izpolnjuje drugih zahtev za odlaganje odpadkov (24. člen te uredbe),
26. ne ravna z odpadki v skladu z načrtom ravnanja z odpadki (prvi odstavek 43. člena te uredbe),
27. ne določi odgovornih oseb ali podatkov o njiju ne sporoči inšpektoratu (prvi odstavek 44. člena te uredbe),
28. ne zagotavlja navzočnosti odgovornih oseb v skladu s tretjim odstavkom 44. člena te uredbe,
29. ne zagotavlja usposobljenosti osebja v skladu s četrnim odstavkom 44. člena te uredbe,
30. nima poslovnika odlagališča in ne zagotavlja obratovanja v skladu z njim (prvi, drugi in tretji odstavek 45. člena te uredbe),
31. ravna v nasprotju s četrnim odstavkom 45. člena te uredbe,
32. ne zagotavlja izvajanja obratovalnega monitoringa v skladu s 46. členom te uredbe,
33. ne poroča o obratovalnem monitoringu (sedmi odstavek 46. člena te uredbe),
34. ne obvešča inšpektorata o spremembah vplivov na okolje (prvi in drugi odstavek 47. člena te uredbe),
35. ne začne izvajati ukrepov zaradi preseganja opozorilne spremembe indikativnih parametrov onesnaženosti podzemne vode ali o tem ne obvesti inšpektorata (četrsti odstavek 47. člena te uredbe),
36. ne zagotavlja rednih pregledov telesa odlagališča (prvi odstavek 48. člena te uredbe),
37. ravna v nasprotju z drugim odstavkom 48. člena te uredbe,
38. ne vodi obratovalnega dnevnika (prvi in drugi odstavek 49. člena te uredbe),

39. ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 49. člena te uredbe,
40. ravna v nasprotju s 50. členom te uredbe,
41. ne izvede zapiranja odlagališča v roku, določenem v okoljevarstvenem dovoljenju (drugi in tretji odstavek 51. člena te uredbe),
42. ne začne postopka zapiranja odlagališča (prvi odstavek 52. člena te uredbe),
43. ne sporoči ministrstvu in inšpektoratu datuma prenehanja odlaganja odpadkov (tretji odstavek 52. člena te uredbe),
44. odlaga odpadke v nasprotju s četrnim odstavkom 52. člena te uredbe,
45. ravna v nasprotju s petim odstavkom 52. člena te uredbe,
46. ravna v nasprotju s prvim odstavkom 53. člena te uredbe,
47. ravna v nasprotju s petim odstavkom 53. člena te uredbe,
48. ne izpolnjuje obveznosti upravljavca zaprtega odlagališča, določene v okoljevarstvenem dovoljenju (prvi in drugi odstavek 54. člena te uredbe),
49. ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 54. člena te uredbe,
50. ne obvesti inšpektorata o čezmernih vplivih na okolje (prvi odstavek 55. člena te uredbe),
51. ne izvede potrebnih ukrepov iz prvega odstavka 56. člena te uredbe,
52. odlaga odpadke v nasprotju z zahtevami iz prvega odstavka 58. člena te uredbe,
53. ravna v nasprotju z drugim odstavkom 58. člena te uredbe,
54. ne zagotavlja obratovanja podzemnega skladišča v skladu z zahtevami 60. člena te uredbe,
55. začasno skladišči kovinsko živo srebro v nasprotju z zahtevami iz 61. člena te uredbe,
56. skladišči kovinsko živo srebro v posodah, ki ne izpolnjujejo zahtev iz prvega in četrtega odstavka 64. člena te uredbe,
57. sprejme v skladiščenje kovinsko živo srebro brez potrdila (drugi odstavek 64. člena te uredbe),
58. ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom 65. člena te uredbe,
59. ne skladišči kovinskega živega srebra v skladu z zahtevami iz prvega in drugega odstavka 66. člena te uredbe,
60. ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 66. člena te uredbe,
61. ne imenuje odgovorne osebe ali ta ni usposobljena ali podatkov o njej ne sporoči inšpektoratu (prvi in drugi odstavek 67. člena te uredbe),
62. ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 67. člena te uredbe,
63. ravna v nasprotju s četrnim odstavkom 67. člena te uredbe,

64. ne vodi evidence v skladu s petim in šestim odstavkom 67. člena te uredbe,
65. odlaga komunalne odpadke, ki niso obdelani v skladu z drugim in tretjim odstavkom 74. člena te uredbe,
66. ravna v nasprotju s šestim odstavkom 74. člena te uredbe,
67. ravna v nasprotju s prvim, drugim ali četrtem odstavkom 76. člena te uredbe,
68. v določenem roku ne predloži ustreznega finančnega jamstva iz 42. člena te uredbe.

(2) Z globo od 6.000 eurov do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je po tej uredbi upravljavec odlagališča.

(3) Z globo od 1.200 eurov do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika.

72. člen

(prekrški za imetnika odpadkov)

(1) Z globo od 10.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je po tej uredbi imetnik odpadkov, če:

1. ne zagotovi izdelave ocene odpadkov v skladu s četrtem in petim odstavkom 12. člena te uredbe,
2. pri oddaji odpadkov predloži neveljavno oceno odpadkov (13. člen te uredbe),
3. pri oddaji odpadkov ne predloži izjave (drugi odstavek 14. člena te uredbe).

(2) Z globo od 6.000 eurov do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je po tej uredbi imetnik odpadkov.

(3) Z globo od 1.200 eurov do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika.

73. člen

(prekrški za upravljavca centra za ravnanje s komunalnimi odpadki)

(1) Z globo od 10.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je po tej uredbi upravljavec centra za ravnanje s komunalnimi odpadki, če:

1. ne uredi centra za ravnanje s komunalnimi odpadki v skladu z zahtevami iz priloge 1 te uredbe (prvi odstavek 6. člena te uredbe),
2. ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 6. člena te uredbe,
3. ravna v nasprotju s petim odstavkom 6. člena te uredbe.

(2) Z globo od 6.000 eurov do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je po tej uredbi upravljavec centra za ravnanje s komunalnimi odpadki.

(3) Z globo od 1.200 eurov do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika.

XIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

74. člen

(zahteve za začasno obdelavo mešanih komunalnih odpadkov)

(1) Če ni zagotovljena obdelava mešanih komunalnih odpadkov v skladu s 6. členom te uredbe in je upravljavec centra za ravnanje s komunalnimi odpadki hkrati tudi upravljavec odlagališča za komunalne odpadke, se za obdelavo mešanih komunalnih odpadkov šteje biološka obdelava iz tretjega odstavka tega člena, za mehansko obdelavo pa izločanje:

1. odpadnih kovin, vključno z odpadno kovinsko embalažo,
2. odpadne plastike, vključno z odpadno plastično embalažo in drugih gorljivih frakcij, primernih za energetske predelavo.

(2) Šteje se, da so mešani komunalni odpadki mehansko obdelani v skladu z zahtevo iz prejšnjega odstavka, če je iz mešanih komunalnih odpadkov, pripeljanih v obdelavo, izločenih in oddanih v predelavo ali odstranjevanje, razen odlaganja, najmanj:

1. 40 odstotkov odpadnih kovin, vključno z odpadno kovinsko embalažo, odpadno električno in elektronsko opremo in odpadnimi baterijami, ter
2. 20 odstotkov odpadne plastike, vključno z odpadno plastično embalažo in embalažo iz sestavljenih materialov, in drugih gorljivih frakcij, primernih za energetske predelavo.

(3) Po mehanski obdelavi iz prejšnjega odstavka je treba zagotoviti še tako biološko obdelavo mešanih komunalnih odpadkov, da je letna količina preostanka mešanih komunalnih odpadkov, ki se odda v odlaganje, največ 222 kg na prebivalca občine, za katero upravljavec centra iz prvega odstavka tega člena izvaja obvezno občinsko gospodarsko javno službo obdelave mešanih komunalnih odpadkov.

(4) Količina odpadkov, ki jih je treba izločiti, da se dosežeta deleža iz drugega odstavka tega člena, se določi na podlagi povprečja rezultatov sortirnih analiz, izvedenih v skladu s predpisom, ki ureja izvajanje sortirne analize, v preteklem letu, ki jih morajo upravljavcu centra iz prvega odstavka tega člena predložiti izvajalci obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov iz občin iz prejšnjega odstavka, pri čemer se za druge gorljive frakcije iz 2. točke drugega odstavka tega člena štejejo odpadni papir in karton, vključno z odpadno embalažo iz papirja in kartona, ter odpadki iz obdelave lesa in drugi odpadki iz lesa, lubja in plute. Upravljavec centra iz prvega odstavka tega člena mora na zahtevo inšpektorja, pristojnega za varstvo okolja, ali ministrstva predložiti izračun povprečja rezultatov izvedenih sortirnih analiz.

(5) Obdelava mešanih komunalnih odpadkov v skladu s prvim odstavkom tega člena se šteje za pripravo teh odpadkov za odlaganje in se preverja v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja iz 39. člena te uredbe.

(6) Upravljavec odlagališča za komunalne odpadke lahko odlaga odpadke, obdelane v skladu s tem členom, dokler ni zagotovljena obdelava mešanih komunalnih odpadkov v skladu s 6. členom te uredbe oziroma najdlje do 31. decembra 2015.

(7) Upravljavec odlagališča za komunalne odpadke, ki je odlagal odpadke na podlagi sedmega odstavka 60. člena Uredbe o odlaganju odpadkov na odlagališčih (Uradni list RS, št. 61/11), pa do uveljavitve te uredbe ni vložil vloge iz 2. člena Uredbe o spremembah Uredbe o odlaganju odpadkov na odlagališčih (Uradni list RS, št. 108/13), mora za odlaganje odpadkov v skladu s prejšnjim odstavkom pridobiti odločbo o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja.

75. člen

(prepoved obratovanja odlagališča)

Na obstoječem odlagališču, ki je na območju z močno razpokano kamninsko podlago, dobro vodno prepustnostjo in nedoločljivimi tokovi podzemne vode, je odlaganje odpadkov po 31. decembru 2015 prepovedano.

76. člen

(odlagališče, na katerem so se odpadki prenehali odlagati)

(1) Upravljavec obstoječega odlagališča iz 61. člena Uredbe o odlaganju odpadkov na odlagališčih (Uradni list RS, št. 61/11 in 108/13), ki je moral do 31. decembra 2013 na odlagališču zaključiti vsa zapiralna dela, mora na ministrstvo v 60 dneh po uveljavitvi te uredbe vložiti vlogo za okoljevarstveno dovoljenje za zaprto odlagališče iz 53. člena te uredbe.

(2) Upravljavec odlagališča, ki ni upravljavec iz prejšnjega odstavka in je obvestil ministrstvo o prenehanju odlaganja odpadkov v skladu s prvim odstavkom 51. člena Uredbe o odlaganju odpadkov na odlagališčih (Uradni list RS, št. 61/11 in 108/13), mora na ministrstvo v 60 dneh po uveljavitvi te uredbe vložiti vlogo za okoljevarstveno dovoljenje za čas zapiranja odlagališča in po njegovem zaprtju, pri čemer se za vložitev vloge in izdajo okoljevarstvenega dovoljenja smiselno uporabljajo določbe 40. in 41. člena te uredbe.

(3) Vloge za pridobitev odločbe o zaprtju odlagališča, vložene v skladu z drugim odstavkom 51. člena Uredbe o odlaganju odpadkov na odlagališčih (Uradni list RS, št. 61/11 in 108/13), se štejejo za vloge za okoljevarstveno dovoljenje za zaprto odlagališče iz 53. člena te uredbe.

(4) Upravljavec odlagališča, ki obratuje brez okoljevarstvenega dovoljenja in ni upravljavec iz prvega in drugega odstavka tega člena, mora na ministrstvo v 60 dneh po uveljavitvi te uredbe vložiti vlogo za okoljevarstveno dovoljenje za čas zapiranja odlagališča in po njegovem zaprtju, pri čemer se za vložitev vloge in izdajo okoljevarstvenega dovoljenja smiselno uporabljajo določbe 40. in 41. člena te uredbe.

(5) Pravnomočne odločbe, izdane na podlagi tretjega odstavka 56. člena Uredbe o odlaganju odpadkov na odlagališčih (Uradni list RS, št. 32/06, 98/07, 62/08 in 53/09) ali četrtega odstavka 51. člena Uredbe o odlaganju odpadkov na odlagališčih (Uradni list RS, št. 61/11 in 108/13), se štejejo za okoljevarstvena dovoljenja za zaprto odlagališče iz 53. člena te uredbe.

(6) Ne glede na 53. člen te uredbe ministrstvo v postopku iz 78. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ in 21/18 – ZNOrg; v nadaljnjem besedilu: ZVO-1) po uradni dolžnosti preveri in spremeni odločbo iz prejšnjega odstavka, pri čemer se določbe prvega odstavka 80. člena ZVO-1 ne uporabljajo.

(7) Če v pravnomožni odločbi iz petega odstavka tega člena ni bilo odločeno o obratovalnem monitoringu in ukrepih za preprečevanje škodljivih vplivov na okolje po zaprtju odlagališča, se v spremembi iz prejšnjega odstavka določijo tudi:

- obseg in vsebina obratovalnega monitoringa iz 46. člena te uredbe, vključno z ukrepi ob preseganju opozorilne spremembe parametrov podzemne vode,
- obseg in vsebina ukrepov za preprečevanje škodljivih vplivov na okolje po zaprtju odlagališča.

76.a člen

(jamstvo v obliki izjave občine)

(1) Ne glede na 42. člen te uredbe lahko upravljavec iz prejšnjega člena, ki je do uveljavitve Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o odlagališčih odpadkov (Uradni list RS, št. 36/16) vložil vlogo za okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega člena, za odlagališče za nenevarne odpadke, ki je javna infrastruktura v lasti občine ali več občin, kot finančno jamstvo iz 42. člena te uredbe predloži izjavo pristojnega organa občine lastnice oziroma občin solastnic odlagališča, da so seznanjene z višino finančnega jamstva in odgovornostjo zagotavljanja izvirnih nalog občine, določenih z zakonom.

(2) Izjava iz prejšnjega odstavka se predloži za časovno obdobje, v katerem mora upravljavec zagotavljati ukrepe v času zapiranja odlagališča ali po njegovem zaprtju.

(3) Ministrstvo v primeru neizpolnjene zaveze iz izjave iz prejšnjega odstavka ukrepa v skladu s predpisom, ki ureja lokalno samoupravo.

(4) Upravljavec iz prejšnjega člena, ki do uveljavitve Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o odlagališčih odpadkov (Uradni list RS, št. 36/16) ni vložil vloge za okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega člena, mora na ministrstvo v 90 dneh od uveljavitve Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o odlagališčih odpadkov (Uradni list RS, št. 36/16) vložiti vlogo za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za zaprto odlagališče oziroma okoljevarstveno dovoljenje za čas zapiranja odlagališča in po njegovem zaprtju, ki vsebuje tudi izjavo iz prvega odstavka tega člena.

77. člen

(postopki)

Postopki, ki so se začeli v skladu z Uredbo o odlaganju odpadkov na odlagališčih (Uradni list RS, št. 61/11 in 108/13) pred uveljavitvijo te uredbe, se končajo v skladu s to uredbo.

78. člen

(izjeme)

(1) Ministrstvo upravljavcu obstoječega odlagališča izda okoljevarstveno dovoljenje, če izpolnjuje zahteve te uredbe, razen zahtev iz 25. in 26. člena te uredbe.

(2) Ne glede na določbe 25. člena te uredbe se lahko poveča zmogljivost obstoječega odlagališča ali izvede razširitev odlagališča kot večja sprememba v obratovanju naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, če je to obstoječe odlagališče obratovalo pred 31. oktobrom 2007 in je sprememba prostorsko umeščena na tej lokaciji na podlagi prostorskega akta, uveljavljenega pred 31. oktobrom 2007, čeprav je:

- površinska voda na območju razširjenega odlagališča odvedena z umetnim vodotokom ob telesu odlagališča ali pod njim, če je za gradnjo umetnega vodotoka pridobljeno vodno soglasje v skladu s predpisi, ki urejajo vode, in
- zunanji rob telesa razširjenega odlagališča oddaljen od priobalnih zemljišč površinskih vod manj kot 300 m, vendar ne manj kot 50 m.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena je razširitev odlagališča iz prejšnjega odstavka prepovedana, če bi razširjeno odlagališče pomenilo večje tveganje za okolje.

79. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o odlaganju odpadkov na odlagališčih (Uradni list RS, št. 61/11 in 108/13).

80. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

[Priloga 1: Center za ravnanje s komunalnimi odpadki in obdelava mešanih komunalnih odpadkov](#)

[Priloga 2: Zahteve, ki jih morajo izpolnjevati odpadki za odložitev na odlagališču](#)

[Priloga 3: Odpadki, ki jih je dovoljeno odlagati na odlagališče za inertne odpadke](#)

[Priloga 4: Količina biološko razgradljivih odpadkov, ki se lahko letno odložijo na vseh odlagališčih na ozemlju RS](#)

[Priloga 5: Shema postopkov preverjanja dostavljenih odpadkov](#)

Priloga 6: Struktura posameznih plasti za prekrivanje površin zapolnjenih delov telesa odlagališča

Priloga 7: Merila za določitev višine celotnih obratovalnih stroškov odlagališča od začetka zapiranja odlagališča do prenehanja izvajanja ukrepov varstva okolja po njegovem zaprtju in letne višine finančnega jamstva, ki ga je treba zagotoviti letno med obratovanjem odlagališča

Priloga 8: Obseg obratovalnega monitoringa za odlagališče odpadkov in način njegovega izvajanja

Priloga 9: Vsebina ocene tveganja

Priloga 10: Zahteve za posode za skladiščenje kovinskega živega srebra, ki se šteje za odpadek